

SUPPORTERUNIONEN FOR BRITISK FOTBALL

HÅNDBOK 2022/23

Støtt uavhengig journalistikk.
Støtt **Josimar**

Josimar er et uavhengig tidsskrift. De siste årene har vi satt dagsorden både her hjemme og internasjonalt. Våre avsløringer er blitt sitert i store medier som The Times, The Guardian, Der Spiegel, Le Monde, The New York Times og The Washington Post.

Bestill abonnement her:

Send SMS med kodeord **Abojo til 2030** eller bestill på **josimar.no**
(kr. 699/år)

Postboks 2660
St. Hanshaugen
N-0131 Oslo

E-post:
post@supporterunionen.no

Nettsider:
www.supporterunionen.no
www.banehopper.com
f/supporterunionen.no

STYRET LEDER:

Anders Christensen
(Liverpool)

NESTLEDER:
Ray Tørnkvist
(Leeds United)

ØKONOMIANSVARLIG:
Finn Morten Steen
(Derby County)

STYREMEDLEMMER:
Harald Unhjem
(Chelsea)

Karl Yngvar Øvensen
(Hibernian)

Tor Sandø
(Liverpool)

I REDAKSJONEN:
Tor Sandø (redaktør)

Ray Tørnkvist
(redaksjonssekretær)
Karl Yngvar Øvensen

Anders Christensen
Harald Unhjem
Vidar A. Fredriksen

(gjesteskrivent)
Ole Kevin Rodberg
(gjesteskrivent)
Terje Melheim
(gjesteskrivent)

Håkon Hals Hellerud
(grafisk design)

For en underholdning

Når dette skrives er vi midt inne i et overgangs-
vindu med overganger man knapt kan tenke seg.

Liverpool har kjøpt Nunez, Manchester City
Haaland og de andre lagene nærmest ruster seg
også.

Premier League leverer fra sesong til sesong og underholdningsverdien blir i
alle fall ikke mindre når det hele begynner igjen 6. august.

Vi har lagt bak oss en sesong der nivået er høyt i toppen, men der vi også har
sett tette og tøffe oppgjør også nede i divisjonene.

Markedet for å sende britisk fotball på TV synes umettelig og TV-selskapene
overbyr hverandre, uansett om det er League One eller Two eller National
League for den saks skyld.

Kommende sesong blir det et lite skifte når Viaplay tar over rettighetene til
Premier League-kampene. Det har lenge vært usikkert hvilket prisnivå de nye
rettighetshaverne vil ha på produktet, men slik det ser ut nå, så blir det
noenlunde samme nivå som TV2.

Det har vært reaksjoner fra flere supporterklubber og TV-selskapene er blitt
beskyldt for å loppe fotballsupportere som har et sterkt ønske om å se alle
kampene til favorittlagene. Og i en situasjon der det er blitt stadig dyrere å
sende kampene offentlig også, så er det stadig flere fotball-puber som bare
må strekke våpen og slutte å vise den fotballen vi er så glade i.

Hvor skal dette ende? Hvor ligger smerteterskelen for pris på fotballen? Men
når det er sagt; når spillere som Erling Braut Haaland og Mohamed Salah skal
ha en lønn på 400.000 pund i uka eller der omkring så må jo pengene tas fra
en plass. Da er det gjerne vi som vil se «våre spillere» underholde oss hver uke
mellom august og mai som må betale eller svi, alt ettersom man ser det.

Sommeren er et vakuum for alle oss som er glade i britisk fotball. Og uansett
hva det måtte bli truet med av boikott, så er vi nok på plass igjen når våre lag
begynner sin kamp om poengene i august.

Ha en flott sesong, uansett om ditt lag er i Premier League, Championship,
League One, League Two eller National League. Eller i skotsk Premiership.

REDAKTØREN

MEDLEMSTALL SBF 2022

Supporterklubb	2021/22	2020/21	Endring
1 Liverpool	48 506	51 263	-2 757
2 Manchester United	45 111	39 062	6 042
3 Leeds United	7 857	7 601	256
4 Arsenal	6 602	5 993	609
5 Tottenham Hotspur	5 884	6 006	-122
6 Manchester City	2 537	2 389	148
7 Chelsea	1 431	1 892	-461
8 West Ham United	750	721	29
9 Stoke City	650	665	-15
10 Aston Villa	635	568	67
11 Everton	585	505	80
12 Queens Park Rangers	513	503	10
13 Ipswich Town	418	422	-4
14 Derby County	407	411	-4
15 Scarborough Athletic	332	279	53
16 Newcastle United	322	380	-58
17 Wolverhampton Wanderers	277	246	31
18 Blackburn Rovers	229	229	0
18 Nottingham Forest	229	221	8
20 Kidderminster Harriers	191	190	1
21 Rochdale	185	156	29
22 Coventry City	182	163	19
23 Forest Green Rovers	177	150	27
24 Leicester City	174	151	23
25 Bolton Wanderers	156	154	2
26 Sheffield United	150	153	-3
26 Sunderland	150	150	0
28 Luton Town	145	117	28
29 Fulham	142	128	14
30 Crystal Palace	125	134	-9
31 Celtic	124	128	-4
32 Portsmouth	115	110	-5
33 Brentford	99	73	26
34 Burnley	85	81	4
35 Southampton	81	213	-132
36 Hibernian	73	73	0
37 Brighton & Hove Albion	64	57	7
38 Birmingham City	55	52	3
38 Huddersfield Town	55	59	-4
40 Swansea City	46	45	1
41 Woking	41	45	-4
42 Bury	39	37	2
43 Macclesfield Town	35	30	5
44 Peterborough United	32	32	0
45 Middlesbrough	31	27	4
46 Exeter City	30	30	0
47 Cheltenham Town	29	32	-3
48 West Bromwich Albion	25	35	-10
49 Cardiff City	20	8	12
50 AFC Wimbledon	20	20	0
51 Barnet	15	15	0
52 Wycombe Wanderers	12	19	-7
53 Charlton Athletic	5	4	1
Aldershot Town	0	12	-12
Stretford Paddock	0	28	-28
	126183	122 267	3916

*Oppdatert pr 31. mai 2022

Foto: Rune Bendiksen (Vaplay)

KASPER (46) GLEDER SEG TIL Å KOMMENTERE PREMIER LEAGUE PÅ NY TV-KANAL:

- DERFOR JEG BYTTET

AV: TOR SANDØ

Kasper Wikestad har vært med som fotballkommentator i TV2, siden de begynte å sende Premier League. Fra sesongen 2022/23 er han i Nent, som nå har overtatt rettighetene.

- Det blir helt fantastisk. Hovedgrunnen for at jeg byttet fra TV2 til Nent. Det å følge Premier League videre, sier Wikestad.

Vi treffer han på telefonen på en spasertur. Kasper har slitt med en tøff periode med korona. Men han er klar for å snakke med Supporterunionens Håndbok om det som ligger hans hjerte nærmest.

Samme jobb

Det at han nå bytter fra TV2 til Nent, gjør ikke at arbeidsopphavene blir særlig forandret.
- Jobben blir i stor grad den samme. Det blir spennende med noe nytt, noe som alle som har skiftet jobb vet. Mye av innholdet blir det samme, så blir det spesielt med nye folk, nye ideer, nytt alt. Jeg gleder meg og begynte i vinter å telle ned dager til august.

Wikestad kommenterte Premier League i TV2 i tolv sesonger. Han, Øyvind Alsaker og ekspertkommentator Erik Thorstvedt har vært med siden starten.

- Hva er den morsomste kampen du har kommentert?

- Det er helt umulig å si. Det har vært mange artige. Jeg kommenterte Manchester Uniteds 3-0-seier over Aston Villa, da Sir Alex Ferguson vant sitt siste ligagull. Jeg kommenterte Manchester Citys klassiske Champions League-kamp mot Tottenham Hotspur. Jeg kommenterte Liverpool-kampen da Luis Suarez beit. Det var også spesielt. Mot Chelsea. Og jeg har kommentert kamper der ligamesterskap ble avgjort. Det er vanskelig å peke ut den største. Minnene er så mange.

Norwich

Det er ingen hemmelighet at Kaspers lag er Norwich City. Likevel har han ingen problem med å kommentere eget lag.

- Jeg tar på jobbhatten. Da er min rolle å ikke være fant av noen klubb. Samtidig er jeg som andre supportere, tett på klubben min i lag med andre og har lett for å se kamper og hendelser fra en supporters ståsted.

Wikestad sier at han ikke på noen måte kommenterer ut fra en fotballekspert-vinkel.

- Engelskmenn har alltid vært opptatt av fotballkulturen og det engelske i fotballkulturen.

Tenk hvor mange medlemsklubber Supporterunionen har. Alle klubbene har noe helt særegent som er spesielt for alle som skal følge den. Viktig å lære seg. Dyrke det. Viktig for meg internt når jeg jobbet med. For en Wigan-supporter så er Wigan-Accrington Stanley ukens viktigste kamp. Det må jeg som kommentator få formidlet. Finne ut hva som er viktigst for de som følger det laget. Krever minst like mye av oss på forberedelser.

- Hvordan ble det Norwich?

- Jeg var liten gutt og hadde to fotballkort, Keeper Kevin Keelan i Norwich og Ray Cashley fra Bristol City. Så kan det ha vært så tilfeldig som at navnet Norwich liknet på Norge og mulig jeg blandet Keelan med Keegan. Men jeg var frelst. Første gangen jeg var på Carrow Road var i 1987-sesongen. Vi ledet 2-0 til det 87. Minutt og

da scoret og Luton Town to seine mål. Jeg er usikker på hvor mange ganger totalt jeg har vært der, kanskje vel 20 ganger. Det har gjennom årene vært både oppturer og nedturer.

Underdog

Wikestad er vant til å være på underdogens side som Norwich-supporter.

- Jeg står på underdogens side uansett. For meg dyrkes ofte historiene av at det uventede skjer.

- Klarer du å være objektiv?

- Jeg kan bare være meg selv. Ingen i livet er objektive på noe som helst. Dette gjelder i fotballen og andre steder. Jeg ser ting ut i fra mine egne øyne. En hver kamp sitt eget liv. Det ene øyeblikket blir jeg beskyldt for å hate Arsenal, for så å elske dem det meste. Min jobb er å formidle og dyrke det som er fantastisk. Sånn lever kamper. Min måte å jobbe med det er å kaste meg inn i de 90 minuttene en fotballkamp varer.

Wikestad har også lang erfaring med kommentering av Ishockey. Det er annerledes, sier han.

- I ishockey får du mindre tid og et skjer mer til enhver tid. Viktig er det uansett å dyrke det som skjer og dramaet i det som skjer, mer enn å prate om andre ting som skjer.

- Når er taushet gull?

- Veldig ofte. Som kommentator er jeg veldig bevisst på det. Noen ganger misser man på det. Taushet er gull blant annet når bildene viser spillertunnelen før kamp, der man hører knotter i bakken, stemmene og ropene til spillerne. Da føler man spenningen mer enn det er verdi å si hva bildene viser. Så er det selvfølgelig også gull, på klubsanger før kamp. Det er en stor stemningssetter, uansett om det er Blowing Bubbles, Blue Moon, On The Ball City, Glad All Over eller You'll Never Walk Alone. For eksempel er Glad All Over på Selhurst Park en fantastisk innmarsj. Det setter stemning og atmosfære og standarden veldig godt. Rett etter scoring pleier jeg også å være på vakt fram til reprisene kommer. Det unike samspillet mellom det skjer

Goodison Park | Foto: Gareth Evans (CC BY-SA 2.0)

på bakken og på tribunen. At fansen er med og atmosfæren tar med seg opp. Da er det luredet å holde kjefte og dyrke den stemningen.

Tre måter

Kasper Wikestad sier det er tre måter å forberede seg til kamp på for en kommentator.

- Kall det gjerne tre faser. Du må ha sett forrige kamp til lagene du skal kommentator og du må følge med i nyhetsbildet for lagene. Hva beveger seg hos klubbene, skader og slike ting. Så er det viktig å følge generelt med på det som skjer i landet. Idrett, kultur, fotball, alt er vedt inn i hverandre. Jeg abonnerer på tre forskjellige engelske aviser som jeg får hver morgen. Da leser jeg fotballdelen og resten, der jeg gjør kampspesifikke forberedelser. Det tar fem-seks timer, slik at en kommentatorjobb er en grei arbeidsdag. Jeg gjør masse forberedelser, men føler at jo mindre jeg får brukt, jo bedre jobb gjør jeg. Jeg noterer gjerne tre punkter på hver spiller. Det er for eksempel viktig å få med seg at dersom en spiller får gult kort, så må han stå over neste oppgjør. Forberedelsene er viktig å ikke overse, selv om 90 prosent går i søpla før kampen. Jo bedre forberedt, jo mindre bruker du av det du har lest deg opp på på forhånd. Man må ikke prøve å skjule at man er dårlig forberedt. Forberedelsene må alltid ligge i bånd, men du må samtidig leve i dramaet og ikke kjede de som ser

på. Bilde vinner over lyd. Vi må vokte oss vel for å ikke prate oss bort i uvesentligheter og ikke forvirre seerne. Og så er det viktig å ikke hovre og ikke være han på første rekke som rekker opp hånden hele tiden.

- Er dette drømmejobben?

- Ja, hundre prosent.

Beste og verste banen

Wikestad elsker Goodison Park og karakteriserer det som beste banen.

- Det er utrolig kaldt ute på plattformen der, men man sitter nært og høyt nok opp og nært fansen. Man kjenner at det gynger. Jeg gruer meg til de skal flytte, må jeg innrømme. Det er flere gode stadioner, både av de gamle og nye. Det er viktig med autensiteten på store stadionene. Verst er kanskje London Stadium. Der er det vanskelig å få tak i atmosfæren. Man sitter langt unna og ikke så høyt. Får du plassen på Etihad i Manchester helt oppunder taket, må du bruke kikkert. Da er spillerne på banen som prikker langt der nede, sier Kasper Wikestad. Helt siden tidlig i vinter begynte Kasper å telle ned til ligastarten som nå er få dager unna. Nå er vi der snart. Og med Kasper Wikestad bak mikrofonen. Ivrig og alltid godt forberedt.

DU FINNER OSS PÅ:

OSLO CITY

 23 69 10 40

SANDVIKA STORSENTER

 23 69 10 43

STRØMMEN STORSENTER

 23 69 10 44

HOVEDKONTOR

 23 69 10 30

Hvem er vi i SBFs styre?

LEDER:

Anders Christensen (født 1974)

Anders starter nå sin fjerde sesong som leder. Han kom med i SBFs styre i 2012. Anders har oversikten over all aktivitet og med sin ro og pertentlighet skaper han trygghet og et godt arbeidsmiljø. Ved siden av å være leder har Anders hovedansvaret for supportercupen, samt at han er juryleder der årets supporter kåres. Oppdaterer også hjemmesiden og leder alle møtene i løpet av sesongen.

Redaktør Håndbok:

Tor Sandø (født 1967)

Tor er tilbake i styret etter ett års pause. Han er nå tilbake som redaktør av Håndboka etter å ha styrt den også i 2019, og 2020. Han leverer imponerende resultater, da han til daglig jobber som journalist og redaktør. Er også jurymedlem for nett og sosiale medier i SBF og hjelper bladjuryen. Tor er alltid blid og imøtekommende og skaper et veldig bra miljø i SBF-styret.

NESTLEDER:

Ray Tørnkvist (født 1962)

Super-Ray har vært nestleder siden 2018. Vært med i SBF-styret siden 1998 og vært leder i to perioder. Mange av de praktiske oppgavene blir utført av «vaktmesteren». Juryleder for «Årets Medlemsblad» og styrer Groundhopper-siden. Håndbokas redaktør siste sesong. Er nå redaksjonssekretær og åpner postboksen. Sitter med alle avtaler og skaffer annonser. Er med å styre supportercupen og godkjenner banebesøk på banehopper.com.

STYREMEDLEMMER:

Harald Unhjem (født 1957)

Harald er med i juryen for Årets medlemsblad sammen med Ray og er fast referent på styremøtene. Da han praktiserer som advokat er han ansvarlig for våre kontrakter opp mot samarbeidspartnere. Bidrar på en flott måte med sitt blide vesen og fast og like alltid hyggelig innslag hver sesong er en helgetur for styret til hans vakre sommersted på Fuglevik ved Moss.

ØKONOMIANSVARLIG:

Finn Morten Steen (født 1956)

Finn Morten er unik. Han var med å stifte SBF i 1986 og har siden den vært økonomiansvarlig. Han kalles også «Mr Derby». SBF sin økonomi har alltid vært veldig god, og mye av æren skal tilfalle Finn Morten, som alltid har full oversikt og holder SBF-skuta på rett vei økonomisk. Derby-supporteren er en meget god bidragsyter til å skape et meget godt miljø innad i styret.

Karl Yngvar Øvensen (født 1965)

Karl Yngvar er Hibernian-supporter og kom med i styret i 2018. Vårt «skotske» innslag er en trivelig person som også styrer Hibs' supporterklubb med medlemsblad på originalspråket. Karl er juryleder for prisen for nett og sosiale medier og har ansvar for banehopper-siden Er skribent i håndboka, en av initiativtagerne og ansvarlig for gjennomføring av SBF sine nettkvizer.

ÅRETS SUPPORTER: ANDERS-GUSTAV HOLT (LEEDS UNITED) AV: ANDERS CHRISTENSEN

Leeds-supporter Anders-Gustav Holt fra Revetal utenfor Tønsberg er et fyrverkeri av en mann. Det skjønner Supporterunionens utsendte raskt når vi møtes på fotballpuben «Restauranten» på Re-torvet kjøpesenter. Hva denne mannen har fått til gjennom et langt liv som fotballsupporter er nesten for godt til å være sant. Til daglig er han konsernsjef i Ditt-familien (Kontor, Klubbhus, Grafisk), men han har også mange andre jern i ilden. Kortversjonen er at han har rundt 125 kamper på Elland Road, leide Elland Road til sin 50-årsdag, arrangerer golf-turneringer til inntekt til kreftsyke i Leeds og har åpnet fotballpub på Revetal under pandemien. Møtet med den omgjengelige 54-åringen starter på fotballpuben, som han har drevet i to år nå.

- Gratulerer med utmerkelsen! Hva er dine tanker rundt det å motta en slik pris?
- Jo takk, det er alltid hyggelig å bli satt pris på. Men det aller viktigste er likevel at Leeds ble værende i Premier League. Det var en stor lettelse at vi greide å berge plassen etter en meget vanskelig sesong.

Kan du si litt om hva det var som gjorde at Leeds United ble klubben i ditt hjerte?

- Min gode nabo Bjørn Kihle var Leeds-fan, og med alle veggene på gutterommet sitt tapetsert med Leeds-bilder fra Shoot and Goal, hadde han stor innflytelse på meg. Etter hvert fikk jeg noen bilder av ham som åtteåring på midten av 70-tallet, og da var det gjort. Dette var jo også perioden da Super Leeds dominerte i England og

da tippekampen var ukas desiderte høydepunkt på TV-skjermen. I tillegg var det klart at de helhvite draktene var det stiligste jeg noen gang hadde sett, så valget av Leeds som «min klubb» var dermed veldig enkelt.

I mars 2020 ble verden som kjent snudd fullstendig på hodet da koronapandemien rammet oss alle, og reisesugne anglofile fotballsupportere fra det ganske land ble fratatt muligheten til å reise over dammen for å oppleve sine fotballhelter live. I fraværet av reisevirksomhet benyttet Anders-Gustav sjansen til å realisere en gammel drøm, nemlig å starte sin egen fotballpub. Tidligere hadde man vært nødt til å reise inn til Tønsberg for å ta seg et glass og for å se på fotball eller annen sport sammen med likesinnede, og dette ville han nå gjøre noe med. Restauranten på Revetal med det klingende navnet «Restauranten» fikk gjennomgå litt av en ansiktsløftning.

- Hvordan kom du på ideen med fotballpuben på Revetal?

- Restauranten på Revetal hadde allerede eksistert i flere år som et meget bra lunskosept, men da den ble lagt ut for salg, så jeg mulighetene til å skape noe det hadde vært et skrikende behov for i lang tid. Jeg ønsket å skape en plass for voksne med sport og fotball i sentrum. Her har vi en fast gjeng som kommer hver gang vi har fotballkamp, og hver lørdag kjører vi tippekonkurranse for alle som er her. Tiltaket har blitt veldig populært, og det kommer flere og flere gjester her ettersom vårt gode rykte sprer seg. I år skal vi også arrangere julebord for Tønsberg Whites, den lokale Leeds-avdelingen. Dette arrangementet har vi tidligere hatt på The Commercial i Tønsberg.

Når vi kommer inn i restauranten, ser vi at logoene fra alle Premier League- og Championship-klubbene, samt en rekke andre europeiske klubber er henger på rekke og rad langs veggene oppunder taket. Dette er nemlig ikke bare et sted for Leeds-supportere, men for alle fotballfans, uavhengig av klubbtilhørighet. Men det er når man kommer inn i det aller helligste, nemlig lokalets toaletter, man virkelig får bakoversveis. Alle flisene er nemlig dekket av bilder fra Anders-Gustavs gigantiske fotballkortsamling, kampprogrammer og annet fotballrelatert memorabilia. Dette er rett og slett en pryd fot øyet! Hva annet man ønske seg enn å se Steve Kimber, Joe Jordan eller Peter Cormack i øynene mens man gjør sitt fornödde?

Etter omvisningen på Restauranten, bærer det videre til huset på Revetal, der han bor sammen med sin kone og to barn. Her får vi se selveste «gutterommet» i kjelleren, et lokale som er 100 % dedikert til lidenskapen som er Leeds United. Her får vi se draktsamlingen, signerte bilder, kampprogrammer, fotballkortsamlingen og andre suvenirer han har samlet opp gjennom et langt liv. På veggene henger også en spesialdesignet drakt, som ble laget i forbindelse med 50-årsdagen for noen år tilbake, da han like godt leide Elland Road for å spille kamp sammen med sine inviterte gjester.

- Fortell om denne noe spesielle feiringen.

Hvordan fikk du det til?

- Vel, «avtalen» ble gjort med daværende formann Ken Bates i anledning min 40-årsdag ti år før. Da var vi 40 stykker som reiste over, og Bates skrev under på en serviett at når jeg fylte 50, skulle jeg spille kamp på Elland Road. Selv om klubben hadde ny formann da mitt neste jubileum skulle markeres, så ble lovnaden innfridd, og 50 inviterte fotballentusiaster reiste over fra Norge for å se Leeds i aksjon og for å spille kamp selv dagen etter. Deltagerne ble delt inn i ett hvitt lag bestående av Leeds-supportere og ett rødt lag for resten. Eks Leeds-spillere som Steve Hodge, Noel Whelan, Richard Cresswell, Leigh Bromby og Bobby Davison deltok også, og Premier League-dommer Jonathan Moss dømte kampen, som det hvite laget til slutt vant på straffer. Kampen ble selvfølgelig filmet med Roar Stokke og Åge Hareide som kommentatorer, og alle som deltok fikk hver sin DVD i gave. Dette var som du sikkert skjønner et minne for livet.

- Hva var din første kamp på Elland Road, og har du noen spesielle turminner du ønsker å dele med oss?

- Min første tur over var i jula 1990, den første sesongen med Leeds tilbake i øverste divisjon etter en lang tørkeperiode på 80-tallet. Den 29. desember så jeg Leeds slå Wimbledon 3-0 etter scoringer av Lee Chapman, Gary Speed og Mel Sterland. Jeg husker jeg satt på de gamle treffappstolene uten plass til beina, men akkurat det var ubetydelig i denne sammenhengen. For en opplevelse det var å være live på Elland Road, etter så mange tippkamper og hundrevis av radiosendinger på BBC! Før kampen fikk vi møte Chris Fairclough og Chris Kamara, da de måtte ta en løpetest ute på det hellige gresset før stadion åpnet. Dette ga mersmak, og senere har jeg også fått møte mange av mine helter både før og etter matcher, både i England og i Norge. Spillere som Peter Lorimer, Eddie Gray og Norman Hunter er bare noen av de spillerne jeg har knyttet nære bånd til.

- Har du ett eller flere sportslige høydepunkter som du vil trekke fra din karriere som Leeds-supporter?

- Av livematcher huskes best 2-1-seieren over Bristol Rovers i 2010 da vi lå under og måtte vinne for å rykke opp fra League One til Championship. Dette var på en måte starten på Leeds Uniteds gjenoppstandelse etter noen forferdelig tunge år med store økonomiske problemer sportslige nedturer. Det å komme seg opp fra tredje nivå var utrolig viktig på veien tilbake til å bli en toppklubb igjen. Men toppen av kranssekake var faktisk fra en annen kamp den samme sesongen – altså mens vi fortsatt var et League One-lag. Vi var en gjeng norske Leeds-supportere som reiste over til England på dagstur for å se favorittklubben spille mot storfavorittene Manchester United på Old Trafford. Dette var under Alex Fergusons tid, og de røde djevlene, som hadde dominert engelsk fotball i to tiår, var selvfølgelig storfavoritter mot Leeds, som befant seg i en sportslig hengemyr etter nedrykket fra Premier League i 2004. Kampen, som Leeds vant 1-0 etter scoring av Jermaine Beckford, og den flere timelange feiringen inne på stadion etter kampslutt, står fortsatt igjen som et av mine aller mest minneverdige øyeblikk som Leeds-supporter.

- Én ting er klubben, men hva synes du om Leeds som by?

- Her har det skjedd veldig mye siden jeg reiste over første gang for over tretti år siden. Byen har gjennomgått en skikkelig ansiktsløftning og har blitt et reisemål også for folk som ikke er like interessert i fotball som oss. Ja, til og med ungdommen vil nå heller reise på shoppingtur til Leeds enn til London. Her er det mindre forhold, men man har de samme fasilitetene og utvalget. Handelsfolket har tid til deg som kunde, og du blir bestandig møtt med et smil, og alle jeg har møtt yter en personlig service som ikke står tilbake for noe annet jeg har opplevd andre steder.

- Hva er din rolle i Leeds-miljøet? Har du noen verv?

- Jeg er først og fremst supporter, og for meg er det aller viktigste at det jeg gjør er under mottoet «alle skal med». Ikke alle er like godt stilt, og det er mange supportere der ute som av ulike årsaker ikke har mulighet til å gå på kamp. Akkurat det ønsker jeg å gjøre noe med, og som turleder ønsker jeg å bidra med noe positivt der jeg kan. Jeg har sesongkort på sjette året, og sammen med sju andre sesongkortinnehavere fra Tønsberg har vi muligheten til å hjelpe til der vi kan. Hvis det er folk som ikke har billett eller ikke har råd til å gå på kamp, enten det er norske eller lokale Leeds-supportere, så prøver vi å være hjelpelige. I tillegg har jeg vært med på å arrangere Leeds-julebord i Tønsberg med eksspillere til stede, og jeg tok også ansvar for å få Leeds over til Norge for å spille pre-season-kamper i både i 2012 mot Sandefjord og i 2015 mot Hoffenheim på Åræsen. Så joda, selv om jeg ikke har noen offisielle verv, så har jeg nok bidratt med mitt for at flere har fått oppleve gleden av å være Leeds-supporter.

- Hva med denne golf-turneringen jeg har hørt så mye om – kan du si litt om denne?

- Det hele startet med Norman Hunters familie, som har hatt et tilsvarende opplegg i England. «Norman Hunter Golf Day» startet opp i fjor for å minnes den avdøde Leeds-legenden, som døde i 2020, og for generere penger til behandling av kreftpasienter i Leeds. Som golfentusiast, tenkte jeg at det ville være fint å ha et tilsvarende opplegg i Norge, så i år arrangerer vi Norman Hunter golfdag på Re Golfklubb for andre året på rad. I fjor var vi ca 50 deltagere som samlet inn over 50.000 kr til formålet, så vi håper å gjenta dette i år.

- Sesongen 2021/22 ble en sportslig nedtur for Leeds, men heldigvis unngikk dere nedrykk med et nødskrik. Hva er dine tanker rundt sparkingen av Bielsa, og hvordan ser du på veien videre med Jesse Marsch?

- Min versjon er at Bielsa er den som mest av alle så viktigheten av å forlate skuta i det stille. Han skulle uansett gi seg i sommer, og innså at det beste var et skifte uten å bruke negativ energi i miljøet. Når det gjelder vår nye manager, så er jeg skuffet over måten han leder laget på under kampene, men kanskje mest av alt hans manglende profilering av Leeds Uniteds logo på kamptøyet. Hvor har han egentlig hodet og hjertet? Men nå reddet vi jo plassen, så da kan man på sett og vis si at skiftet var vellykket. Hva som hadde skjedd om Bielsa hadde fullført sesongen, er det ingen som vet, men for meg vil Bielsa for alltid være en av de største legendene i klubbens stolte historie.

- Til slutt: Hvordan ser tidenes Leeds-lag ut?

- Det blir nok et lag bestående av både gamle helter fra Super Leeds og barndommen, fra 90-åras mesterlag og fra gjenoppstandelsen i moderne tid. Jeg ender derfor opp med følgende elleve: John Lukic, Tony Dorigo, Norman Hunter, Lucas Radebe, Paul Reaney, Eddie Gray, Peter Lorimer, Gordon Strachan, David Batty, Stuart Dallas og Lee Chapman.

Supporterunionen takker for seg og forlater eneboligen på Revetal i visshet om at valget av Anders-Gustav Holt som årets supporter var en skikkelig innertier.

Juryen bestod av **Anders Christensen** og **Harald Unhjem**.

FOOTBALL IN KINGDOM OF FIFE

AV: KARL YNGVAR ØVENSEN

Da Kelty Hearts erstatta Brechin City som medlem av skotsk League Two i mai 2021, trodde de færreste at klubben fra Fife skulle gjøre annet enn å bite seg fast i sin nyvunne ligastatus. Likevel vant de like godt hele League Two, og fra august 2022 spiller laget fra New Central Park i landsbyen Kelty i landskapsområdet Fife, nord for Edinburgh, dermed på tredje nivå i Skottland. Her følger en reportasje fra et banebesøk i det mer rurale Skottland.

I slutten av februar 2022 fikk undertegnede igjen et blidt møte med de lavere divisjoner nord for Hadrians mur. Koronapandemien var fortsatt ikke helt over, men de fleste reiserestriksjonene var fjerna, og igjen var det fritt fram for banehopping. Koronaen hadde derimot ført til at ingen nordmenn hadde fått besøkt New Central Park, fotballbanen til nyopprekkede Kelty Hearts, og undertegnede fikk dermed æren av å notere det første besøket der lørdag 26. februar 2022 kl. 15.00 (skotsk tid). Motstander var Annan Athletic, og 617 betalende tilskuere bivånet det hele. Toget fra Edinburgh Waverley brukte 43 minutter på turen til Cowdenbeath. Der gikk jeg dessverre ned på «feil» side av jernbanen, og så dermed ikke taxiene, men gikk innom Diamonds Bar og fikk bardama til å bestille drosje til meg. Drakk en

Tartan Special (£3.30) mens jeg venta. I taxien fra jernbanestasjonen i Cowdenbeath til ærverdige Bath Street i landsbyen Kelty (som brukte bare 11 minutter på turen) fortalte drosjesjåføren at han bare én gang tidligere hadde hatt nordmenn i bilen. Det dreide seg om et eldre ektepar som ved en feiltagelse hadde hoppa av toget i Cowdenbeath, mens destinasjonen egentlig var Kirkcaldy, der de skulle ta buss til østkysten av Kingdom of Fife, for å ta inn fiskerlandsbylivet i en av de skjønne kalvinistiske småbyene langs østkysten. Som de fleste nå vil ha resonert seg fram til, er Cowdenbeath Railway Station altså nærmeste togstasjon til Keltys nye helter på New Central Park, i tillegg til noen andre interessante severdigheter i grevskapet. Taxisjåføren mente for øvrig at jeg måtte be om en Kelty-taxi på returen til Cowdenbeath, og så gjorde jeg. Taxituren kosta eksakt £10 hver vei.

New Central Park har ikke gigantiske tribuneanlegg. Det er bare et drøyt år siden klubben befant seg i Lowland League, og der begrenser fasilitetene seg til kunstgressbane, garderobes og romslige selskapslokaler med alle rettigheter i baren. På New Central Park er kapasiteten på 2181 tilskuere, men bare 354 mennesker har

muligheten til å hvile sin bakende på noen klappstoler i solid plast langs den ene langsida. Erkerivalene til Kelty heter Hill of Beath Hawthorn FC, som for øyeblikket spiller i East of Scotland League Premier Division, og det utgjør det sjette høyeste nivået i skotsk fotball. Det er ikke mange åra siden også Kelty Hearts spilte der. Kelty Hearts har ellers hatt en rask oppstigning i divisjonene, etter at klubben blei stifta så seint som i 1975. Først i 2017 fikk klubben fullt medlemskap i Scottish Football Association (SFA), og nå skal de altså spille i Scottish League One. The Programme Shop på New Central Park befinner seg på utsida av hovedinngangen og turnstilene til stadion. Der kjøpte jeg dagens kampprogram (£2.50) og half-time-draw-ticket (£1), før £13 blei betalt i inngangsbillett i turnstilen.

Ved inngangsdøra til klubbaren (The Social Club) på New Central Park står det en utstillingsmonter med troféene fra den 47 år lange historia til Kelty Hearts. Det dreier seg om pokaler fra Junior League, East of Scotland League og Lowland League, der sistnevnte blei springbrettet for Kelty Hearts inn i det profesjonelle ligasystemet for ett år siden. Inne i klubbaren var det siste lørdag i februar 2022 som sild i tønne. Alle, store som små, skulle kjøpe lodd (raffles), se kamp på storskjerm og bestille vått og tørt fra bardisken. Jeg nøyde meg med vått, og drakk et par pints med McEwan's '70 for £3.40 stykket. En vennlig Kelty-supporter delte ut dagens lagoppstillinger på et A4-ark.

Landskapsområdet Fife huser flere kjente fotballklubber. Cowdenbeath FC skal nå spille på femte nivå i Lowland League (etter å ha endt sist i League Two i 2022), Dunfermline Athletic FC (League One), East Fife FC i Methil (League Two), Raith Rovers FC i Kirkcaldy (Scottish Championship), og nå også Kelty Hearts. Det er vel Dunfermline og Raith Rovers som har de mest kjente navnene blant fotballklubbene fra Fife.

Kelty Hearts spiller i vinrøde drakter med hvite kortbukser, akkurat som deres mer berømte navnebrødre på Edinburghs vestkant gjør. New Central Park er et sjarmerende stadionanlegg. I tillegg til at man kan kjøpe sandwicher og snacks inne i baren, er det to kiosker på utsiden, bak hver av de to langsidene. Der var diverse paier det mest populære føret, lot undertegnede seg bemerke. Mitt valg falt på en Scotch Pie (pai med kjøttfarse) til £2.50. «Mincied Pie» (kjøttdeigfyll i deilig pai) gikk ned på høykant i den kalde, men klare, vinterluften. Te og buljong varma som sidedrink. Den varme matrøyken stod opp fra enhver krik og krok langs hele stadion. For de som har lyst på mer kultur, har Kelty også en fin, men liten, klubbbutikk, der du kan kjøpe drakter, krus, pins, kampprogrammer, skjjerf, t-skjorter og

alt det andre som en supporter kan begjære. Fotballstilen i Skottland er jo et kapittel for seg selv. Det handler om høyt tempo og mye fysisk kontakt. I Skottland er fotball definitivt en kontaktsport. I kampen Kelty Hearts vs. Annan Athletic 3-1 (2-0) var en tre-fire taklinger langt over streken. Det singla i sener som snappa og leggbein som fikk testa holdbarheten. Kampens store spiller var hjemmelagets Jamie Barjonas, som scora Keltys andre mål etter 16 minutter. Han dominerte fra sin sentrale midtbaneposisjon, der han ofte valgte å raide selv langs venstrevingen. Kelty Hearts hadde flere fullprofesjonelle spillere, som ikke er vanlig på fjerde nivå i Skottland. Dermed var kvalitetsforskjellen til det rene amatørlaget Annan Athletic tydelig. Slik sett var det kanskje ikke rart at Kelty Hearts gjorde reint bord i sin første, og hittil eneste, sesong i Scottish League Two. Etter kampen rusla jeg tilbake til The Social Club, der jeg unte meg en ny pint McEwan's '70 (for £3.40), og fikk ei bardame til å bestille taxi til meg. New Central Park gav meg en god følelse. Små forhold på den skotske landsbygda, ja, men det virker som Kelty Hearts drives solid og av meget dyktige ildsjeler med omsorg for alle besøkende.

FANTASTISK ÆRE PÅ "STOKE CITY BOYS OF 72"

AV: TOR SANDØ

4. mars 1972; Stoke vinner 2-1 over Chelsea og alle rødhvite fans i pottemakerbyen er fra seg av glede. 5. mars 2022; Stoke taper 0-1 for Blackpool og dagens spillere blir pepet av banen.

Mellom disse to kampene var det 50 år og det skulle selvfølgelig ikke gå upåaktet hen hos Stoke-fansen på Bet365 Stadium, eller Britannia som den opprinnelig heter.

Boys of 1972

Gullaget som har skrevet seg inn i historien til "The Potters" besto av Gordon Banks, Jackie Marsh, Mike Pejic, Mike Bernard, Denis Smith, Alan Bloor, Terry Conroy, Jimmy Greenhoff, John Ritchie, Peter Doherty (kaptein) og George Eastham. John Mahoney kom inn fra benken. Manager den gangen var Tony Waddington. Conroy (5) og Eastham (73) scoret for Stoke, mens Peter Osgood (45) fikk nettkjenning for Chelsea.

Dette er per dags dato den eneste store tittelen laget fra Stoke-On-Trent har kunnet plassere i premieskapet.

Fem gullgutter møtte opp på kampen mot Blackpool; Conroy (76), Pejic (72), Greenhoff (77), Mahoney (75) og Smith (74). De fikk som seg hør og bør store helter store ovasjoner fra dagens Stoke-fans.

- Vi hadde ingen forventninger før finalen. Vi dro ned til London for å trene, før vi skulle spille kampen. Chelsea hadde alt presset, sa iren Terry Conroy.

Alle sa de at kampen, opplevelsen, turen ned og ikke minst hjem, var minnerik og noe de har tenkt på hver dag siden denne marsdagen i 1972. Stoke er en tradisjonsrik engelsk klubb og var en av tolv klubber som i 1888, fem år etter at klubben ble stiftet, startet opp The Football League.

De andre klubbene var Preston North End (vant The Double), Aston Villa, Wolverhampton Wanderers, Blackburn Rovers, Bolton Wanderers, West Bromwich Albion, Accrington, Everton, Burnley, Derby County og Notts County. Stoke City kom sist i den første sesongen, med tolv poeng. Blackpool ble stiftet i 1887 og ble valgt inn i The Football League i 1896.

Stanley Matthews

Et annet sentralt poeng i en kamp i Championship mellom Stoke City og Blackpool er at kampen blir kalt The Stanley Matthews Derby. Matthews er klubblegende i begge disse klubbene.

Han ble født i Hanley i Stoke-On-Trent 1. februar 1915 og døde 23. februar 2000 i Nuffield Heath i Newcastle-under-Lyme.

Han fikk 259 kamper (51 mål) for Stoke City mellom 1932 og 1947. Antallet kunne vært mye større hadde det ikke vært for andre verdenskrig.

I 1947 gikk han til Blackpool, der han fikk 379 kamper og 17 mål fram til han i 1961 ble sendt til Canada og Toronto City på lån (14 kamper og null mål).

Mellom 1961 og 1965 fikk han 59 kamper og tre mål for sitt kjære Stoke City igjen, før han i 1965 avsluttet fotballkarrieren med en ny låneperiode i Toronto City (seks kamper, null mål). Da var han blitt over 40 år gammel.

Han fikk også 54 landskamper for England (elleve mål, mellom 1934 og 1957) og to landskamper for Storbritannia. Han ble ikke manager for sitt Stoke City, men derimot for byrivalen Port Vale (1967/68-sesongen).

Skuffende

Selve kampen mellom Stoke City og Blackpool var ikke særlig å hoppe i taket for på en kamp som samlet en solid skare, 26.384 tilskuere. Stoke City vant det omvendte oppgjøret i november 1-0, men denne gang fortjente de ikke å ta med seg alle poengene.

Det var faktisk den tallrike gjengen fra tivolibyen i nordvest som hadde størst grunn til å juble. Førsteomgangen var målløs. Stoke City var nærmest med et stangskudd.

Det var høy nerve i kampen og både Stoke-manager Michael O'Neill og kollega Neil Critchley i Blackpool var hyppig fram til Norgesvennen Bobby Madley, som hadde den utakkneimlige jobben som fjerdedommer.

Kravstore Potters-fans pep laget sitt i garderoben og fikk ikke særlig mer å juble for i andre omgang. Stoke-spillerne virket redde for å gjøre feil. Da kampen ble spilt lå begge klubben trygt plassert på 14. Og 15. Plass, med sju-åtte poeng unna Play Off 24 poeng over nedrykksplassen. Avgjørelsen falt helt på tampen av kampen, da Blackpools spiller nummer "11", bursdagsbarnet Josh Bowler (fylte 23 år), ble spilt gjennom og scoret. Bak målet eksploderte Blackpool-fansen av glede, mens Potters-fansen ikke ble fullt så glade og pep da kampen var slutt.

Madley viste at åtte minutter skulle legges til mot slutten. Mange Potters-fans hadde sett nok og dro hjem, mens Blackpool-fansen fattet mot og sang mer høylytt enn noensinne.

Etter 98 minutter var det slutt. All pipingen viste med all tydelighet hvor landet lå for alle som forsøker å skape et topplag av Stoke City igjen. Det er en stor jobb å gjøre. Blackpool er ikke mye nærmere, men atskillig har skjedd i denne klubben siden de spilte i Premier League og etterpå var farlig nær konkurs.

Fram til nå har Stoke City ti sesonger i Premier League, den siste i 2017/18. Blackpool har den ene i 2010/11 og var så sent som i 2016/17-sesongen i League Two, der de nådde bunnen før det igjen begynte å gå bedre.

Selvtilit

Etter kampen kom den tidligere manageren for Nord-Irland - nå i Stoke City - Michael O'Neill ut til en håndfull presse som var representert på presserommet på B365 Stadium. Han visste hva som kom, beklaget at klubben ikke fikk glede den feststemte fansen med tre poeng og svarte så godt han kunne.

- Vi spilte ingen god kamp. Sa O'Neill og hadde veldig rett i det.

- Vi var tidligere et godt hjemmelag. Nå er vi blitt et dårlig hjemmelag. Vi taper jevne kamper og har fått en lei tendens til å slippe inn mål mot slutten. Nå var Blackpool gode, men vi burde gitt dem mer kamp enn vi greide. Vi spilte langt dårligere enn forventet og den analysen vi hadde i forkant.

Ingen av de tilstedeværende spurte han om han var rett jobb for å få Stoke-skuta på rett kjø, men dette spørsmålet ble stilt i Stokes norske supporterklubb samme kveld. Svein Moen karakteriserte kampen som et finsk fjernsynsteater. Alle som vokste opp på 1970-tallet vet så altfor godt hva han mente med det. "Trist, mørkt og langtekkelig", skrev Moen og ingen kan påstå han tok feil.

- Vi skal få snudd dette, lovet O'Neill, reiste seg og gikk og begynte å tenke på resten av sesongen. Med tapet er Stoke i et fotballens ingenmannsland, som gjør at resten av sesongen bare er en transportetappe, men der det er viktig for O'Neill å vise at han er rett mann på rett sted. Mål skaper kamper og engasjement og det ble scoret så alt for få mål fra spillere med Stoke City i denne perioden.

Selvtillit er vanskelig å prate inn i spillere som sliter og han kunne ikke svare på hva som egentlig feilet spillerne og hvorfor de virket foruroligende tafatte, spesielt foran motstandernes mål.

Var stemningen litt nede da Stoke-manageren var i presserommet, så var det desto lystigere da Blackpool-manager Neil Critchley var i rommet. - Vi har fått en god "run" med gode kamper og trepoengere nå. Jeg synes laget setter seg mer og mer, sa Critchley, før han gikk tilbake til spillerne sine og dro hjemover.

Det hadde flesteparten av de 26.384 gjort. Det var en og annen Stoke-drakt å se, en og annen bil på den store parkeringsplassen i utkanten av Stoke-on-Trent. Men de hadde en god følelse. De hadde æret gullguttene fra ligacupfinalen i 1972; Smith, Conroy, Pejic, Greenhoff, Mahoney og de andre som bidro til seieren denne fantastiske marsdagen for over 50 år siden.

KLAR FOR AVSPARK?

Tirsdag 26.juli: Over 100 sider om ligastarten i The Football League

Tirsdag 2.august: Over 100 sider om avspark i Premier League

Alt for bare FEM KRONER!

Prøv oss digitalt i en hel måned for bare kr.5.-

TIPSBLADET

BANEHOPPERE ETTER SESONGSLUTT 2021/2022

Navn	Favorittlag	Sted	Antall baner
Ray Tørnkvist	Leeds United	Oslo	208 baner
Steinar Tungen	Leeds United	Dombås	208 baner
Odd Hanstvedt	Arsenal	Kalandseidet	205 baner
Frode Trolsrud Berg	Tottenham Hotspur	Tranby, Lier	203 baner
Ola Toftaker	Stoke City	Lørenskog	203 baner
Geir Ove Neset	Manchester City	Vilnius	175 baner
Karl Yngvar Øvensen	Hibernian	Lier	168 baner
Knut Aasland	Manchester City	Evje	167 baner
Vegard Størseth Holberg	Leeds United	Buvika	156 baner
Trond Fuhre	Birmingham City	Oslo	145 baner
Anders Johansen	Rangers	Fredrikstad	136 baner
Jan Sigurd Eike	Liverpool	Stavanger	135 baner
Vidar Svendsen	Tottenham Hotspur	Kristiansand	135 baner
Vidar Eilertsen	Leeds United	Langhus	135 baner
Rune Dahl	Manchester United	Oslo	131 baner
Arlid Svardal	Liverpool	Fyllingsdalen	127 baner
Einar Kvande	Liverpool	Kvanne	126 baner
Tom Ovnerud	Manchester United	Stavanger	126 baner
Ståle Johannesen	Manchester United	Oslo	124 baner
Rolf Brown	Manchester City	Oslo	123 baner
Trond Andersson	Leeds United	Laksevåg	120 baner
Larry Rothschild	Crewe Alexandra	Arendal	115 baner
Joakim Bergqvist	Queens Park Rangers	Umeå	115 baner
Stefan Holmström	Aston Villa	Umeå	115 baner
Bjarte Wilhelm Hjartøy	Middlesbrough	Fyllingsdalen	112 baner
Per-Gunnar Nilsson	Manchester United	Kristianstad	112 baner
Sven Arthur Ljosland	Manchester City	Kristiansand	112 baner
Tom Morken	Ipswich Town	Bergen	111 baner
Tore Gjerdingen	Derby County	Sandnes	111 baner
Atle Syversen	Tottenham Hotspur	Fredrikstad	109 baner
Atle Husom	West Ham United	Lillehammer	107 baner
Kjell Morten Hjartøy	Arsenal	Bergen	107 baner
Tony Halsall	Bury	Evje	107 baner
Bjørn Wahlgren	Millwall	Oslo	105 baner
Tor Jørgen Svanberg	West Ham United	Oslo	105 baner
Terje Bringsli	Manchester United	Sandefjord	103 baner
Trond Brenna	Manchester United	Oslo	102 baner
Bent Uvaag Johansen	Celtic	Oslo	101 baner
Inge Haug	Ipswich Town	Kongsvinger	100 baner
Henrik M Høyer	Middlesbrough	Kongsberg	100 baner
Stian Offerdal	Rangers	Sunnalsøra	98 baner
Finn Morten Steen	Derby County	Porsgrunn	95 baner
Tore Berntsen	Queens Park Rangers	Haugesund	93 baner
Inge Haagensen	Derby County	Leknes	92 baner
Gaute Lyster	Manchester City	Stavanger	90 baner
Kjell Skjerven	Leeds United	Leeds/ Vik i Sogn	89 baner
Oscar Christoffersen	Liverpool	Oslo	89 baner
Jan Henry Halvorsen	Ipswich Town	Porsgrunn	85 baner
Rune Vibeto	Leeds United	Ulefoss	84 baner
Lasse Hjelle	Leeds United	Bergen	83 baner
Petter Johan Pettersen	Liverpool	Bergen	83 baner
Svein Bråthen	Manchester City	Lyngdal	83 baner
Camilla Hanstvedt	Liverpool	Kalandseidet	82 baner
Kjell Åvendal	Egersunds IK	Egersund	82 baner
Robert Seim	Manchester City	Oslo	81 baner
Stig A. Vangnes	Wolverhampton Wanderers	Opppegård	81 baner

*Oppdatert pr. 31. mai 2022

Leif Konrad Borsheim	Tottenham Hotspur	Oslo	80 baner
Øyvind Werrum	Derby County	Tønsberg	80 baner
Bjørn Tore Tvedt	Blackpool	Bergen	79 baner
Bjørnar Nyland	Manchester United og Oldham Athletic	LILLEHAMMER	77 baner
Jeppe Strømseng	Arsenal	Hosle	77 baner
Nils Vanebo	Manchester City	Namná	77 baner
Kenneth Glesnes	Manchester United	Håkonshella	75 baner
Mikael Mellquist	Manchester United	Moss	75 baner
Knut Ola Jonsrud	West Bromwich Albion	Oslo	74 baner
Jørn Strømseng	Arsenal	Hosle	74 baner
Kjell Skram	Manchester United	Sarpsborg	74 baner
Stein Håkon Nes	Sunderland	Bergen	74 baner
Alf Helge Repstad	Sunderland	Søgne	73 baner
Dag Håkon Hellevik	Queens Park Rangers	Trondheim	73 baner
Svein Terje Måland	Tottenham Hotspur	Stavanger	73 baner
Richard Aas	West Ham United	Moss	72 baner
Andreas Hellmann	Leeds United	Oslo	71 baner
Nils Johan Dahl	Derby County	Gjettum	71 baner
Svein Elvanes	West Ham United	Bærum	71 baner
Jakob Kårhus	Blackburn Rovers	Nedre Vats	70 baner
Knut Toresen	Leeds United	Terråk	70 baner
Geir Ingvald Jacobsen	Ipswich Town	Hamar	67 baner
Kjell Christiansen	Stoke City	Vøyenenga	67 baner
Arne Karlsen	Derby County	Rykkinn	66 baner
Jan Erik Skytte	Leeds United	Skedsmokorset	65 baner
Mikal Haugen	Preston North End/Rangers FC	Kristiansand	65 baner
Vinjar Vikanes	Manchester United	Ulsteinvik	65 baner
Hege Reiersen Aas	West Ham United	Moss	64 baner
Henning Kvaal-Tanguay	Tromsø IL	Tromsø	64 baner
Christoffer Nygaard	Tottenham Hotspur	Sandnes	63 baner
Frank Roger Orefellen	Manchester United	Moss	63 baner
Arne Litleå	Crewe Alexandra	Oslo	62 baner
Gaute Rossvoll	Queens Park Rangers	Hamar	62 baner
Geir Martinsen	Manchester City	Oslo	62 baner
Håvard Krey Hansen	Preston North End	Silsand	61 baner
Kurt Åsen	Leeds United	Nesttun	61 baner
Odin Henrikssen	Wolverhampton Wanderers	Nesttun	61 baner
Bjarte Vik	Manchester United	Rong	60 baner
Jarle S. Bakke	Leeds United	Skien	60 baner
Svein Nilsen	Stoke City	Skui	60 baner
Peter Bergfall	Arsenal	Trondheim	59 baner
Simon Heier	Manchester United	Rakkestad	59 baner
Henrik Alexander S. Greger	Ipswich Town	Tønsberg	58 baner
Bjørn Ove Hersdal	Chippenham Town	Jørpeland	57 baner
Olav Ramstad	Rochdale	Oslo	57 baner
Norman Gjerdingen	Liverpool	Doha	56 baner
Ole Kristian Holter	Arsenal	Lørenskog	55 baner
Bjørn Arne Smestad	West Ham United	Oslo	54 baner
Håvard Jektnes	Picadilly	Stavanger	54 baner
Stine Marie Barsjø	Manchester United	Moss	54 baner
Svein Erik Kristiansen	Liverpool	Bodø	54 baner
Tor-Arne Andersen	Sheffield Wednesday	Sarpsborg	54 baner
Christian Jensen	Liverpool	Langevåg	53 baner
Svein O. N. Solum	Everton	Hornindal	53 baner
Hans Brodshaug	Liverpool	Feiring	52 baner
Kenneth Tidemann	Blackburn Rovers	Levanger	52 baner
Pål Eilertsen	Leeds United	Langhus	52 baner
Petter Frydenlund	Tottenham Hotspur	Oslo	52 baner
Vidar André Fredriksen	Ipswich Town	Oslo	52 baner
Bjørn Henry Christensen	Liverpool	Rygge	51 baner
Frank Østerås	Manchester United	Oslo	51 baner

Fredrik Eriksen	Tottenham Hotspur	Oslo	51 baner
Anders Haave-Johansen	Queens Park Rangers	Oslo	51 baner
Roger Karlsen	Arsenal	Lørenskog	51 baner
Jan Tore Berntzen	West Bromwich	Holmestrand	50 baner
Odd Arve Gulliksen	Liverpool	Skotselv	50 baner
Bjørn Rune Lerbak	Stoke City	Røyken	49 baner
Espen Tidemann	Arsenal	Ekne	49 baner
Sigbjørn Hoff	Newcastle United	Ranheim	49 baner
Cato Røren	Manchester City	Sarpsborg	48 baner
Frode Skjærvestad	Liverpool	Rennesøy	48 baner
Jan-Bertil Åhs	Manchester United	DEJE	48 baner
Jon Sagbakken	Liverpool	Tolga	48 baner
Mads Furu	West Ham United	Lillehammer	48 baner
Ola Nylend	Leeds United	Kongsvinger	48 baner
Torgeir Riska	Middlesbrough	Sandnes	48 baner
Tor Sandø	Liverpool	Kirkenes	48 baner
Erik Thoresen Dammen	West Ham United	Oslo	47 baner
Jan Erik Svendsen	Derby County	Stjørdal	47 baner
Rune Landsverk	Liverpool	Arendal	47 baner
Odd Arne Thingnes	Stoke City	Oslo	47 baner
Knut Øystein Høvik	York City	Hamar	46 baner
Lars Fagerhøy	Manchester United	Halden	46 baner
Sven Ole Høvring	Derby County	Kopervik	46 baner
Tor Erik Johnsen	Crystal Palace	Oslo	46 baner
Geir A. Andersen	Nottingham Forest FC	Oslo	45 baner
Paul Wolline	Liverpool	Skien	45 baner
Roar Pettersen	Arsenal	Laksevåg	45 baner
Christian Wallin	West Ham United/Heart Of Midlothian	Larvik	45 baner
Jonas Halvorsen	Celtic	Oslo	44 baner
arnt gunnar talgø	man.city	egersund	43 baner
Christian Johansen	Manchester United	Oslo	43 baner
Jarl Midtun	Manchester City	Bergen	43 baner
Martin Faksvaag Molden	Sheffield United, Queen's Park FC	Oslo	43 baner
Jan Ove Olsen	Celtic, Blackburn	Ørsta	43 baner
Terje Ullnæss	Arsenal	Askim	43 baner
Tom Guttormsen	Arsenal	Brekstad	43 baner
Frode Olsen	Liverpool	Halden	42 baner
Henning H Bergsvåg	Sunderland	Bergen	42 baner
Kåre Stenland	Tottenham Hotspur	Haugesund	42 baner
Tom Ivar Myhre	Liverpool	Drøbak	42 baner
Trond Bakke	Manchester City	Odda	42 baner
Vegard Øvrelid	AFC Wimbledon	Ålesund	42 baner
Vidar Edell	Tottenham Hotspur	Moss	42 baner
Arild Horvei	Leeds United	Oslo	41 baner
Jan Gunnar Titterud	Chelsea	Rakkestad	41 baner
John Helge Moe	Manchester City	Bergen	41 baner
Jon Vidar Bergan	Liverpool	Hokksund	41 baner
Kai Hassel	Leeds United	Charlottenberg	41 baner
Mads Ljosland	Manchester City	Kristiansand	41 baner
Mats Bjørnstad	Fulham	Oslo	41 baner
Martin Aleksander Toftaker	Arsenal	Lørenskog	41 baner
Kåre Svang	Queens Park Rangers	Hønefoss	41 baner
Robert Jensen	West Bromwich Albion	Halden	41 baner
Ståle Steindal	Leeds United	Bergen	41 baner
Torleiv Haugstaul	Derby County og Nottingham Forest	Oslo	41 baner
Atle Nikolai Simonsen	Manchester United	Bodø	40 baner
David Nyland	Manchester United og Oldham Athletic	LILLEHAMMER	40 baner
Eivind Solberg	Plymouth Argyle	Os	40 baner
Henning Elvenes	West Ham United	Nittedal	40 baner
Henrik Skaalvold	West Bromwich Albion	Halden	40 baner
Ivar Husebø	Liverpool	Tjeldstø	40 baner

Coca-Cola

Pantedugnaden 2022

Bra for miljøet. Bra for klubbkassa.

Meld på ditt lag nå!

**PANT
MEG
IGJEN**

Mer info og påmelding se fotball.no/pantedugnaden

STEFAN JOHANSEN, QPR: AV: TOR SANDØ – DET HADDE VÆRT SYKT DEILIG MED PREMIER LEAGUE-SPILL

Queens Park Rangers' norske kaptein stortrives med situasjonen.

**Intervjuet med Johansen er gjort i mars, da QPR lå godt an til opprykk.*

- Vi har spilt en fantastisk fotball denne sesongen, sier Stefan, som stortrives i klubben og i London.

Hos de blå-hvite skulle han være med i Championship, med et klart mål om å rykke opp.

- Nå er vi der vi skal være. QPR er en stor klubb som skal ha ambisjoner, sier han.

Låneopphold

Etter å ha gått gradene fra barnefotball i Vardø, via Bodø/ Glimt, Strømsgodset og så ut i den store, profesjonelle verden i Celtic, gikk ferdene videre til den engelske siden av grensen. Først Fulham, før turen gikk videre til WBA og QPR på lån. Så godt gjorde han det hos "The Superhoops" at oppholdet ble gjort permanent i fjor. Nå er han kaptein med trøye nummer 7 på et lag som lå i posisjon til Play Off det aller meste av sesongen. Johansen er snar med å påpeke at Championship er en tøff divisjon, der ingen kamper kan karakteriseres som enkle.

- Det er en flott liga å være i, med 46 tøffe kamper og med mange klubber med gode ressurser har mye ressurser og satser hardt for å komme opp til Premier League. QPR er en av klubbene som satser hardt. Den er veldrevet, tradisjonsrik og inkluderende klubb som det er flott å være i. Det er mye entusiasme her. Vi har en manager (Mark Warburton), som liker å spille fin og underholdende fotball gjennom midtbannen. Det passer meg veldig bra.

- Tar jeg mye feil hvis jeg sier at Stefan Johansen er som skapt for Championship-spill, med din arbeidskapasitet og oppofrende spillestil?

- Nei, muligens ikke. Det har gått veldig bra her.

Låneoppholdet gikk bra og vi trivdes så bra i London at det var veldig bra å få komme tilbake hit. QPR er også en veldig fin klubb å være med. Det er lett å trives her.

"Vi" er kona og datteren på fem. Da vi snakket med Stefan var det rett før familien ble utvidet med en gutt.

Fokus

Å holde fokus er viktig når du ligger i teten på divisjonen og der det er tett mellom kampene. Johansen har vært heldig. Formen har vært god og heldigvis har ikke skadene vært særlig mange.

- Bank i bordet, jeg har vært heldig. Mange plages mye med skader, andre ikke. Det gjelder å trene godt og forberede kroppen sin på den belastningen man får, sier Stefan.

- Dette er en liga, der mange av klubbene kan slå hvem som helst og også tape for hvem som helst, oss selv inkludert. Det gjelder å holde fokuset oppe og holde målet om Premier League levende, gjennom så gode resultater som mulig. Vi treffer Johansen etter en skuffende kamp mot Blackburn Rovers.

- Det er en tøff motstander, der vi spilte dårlig og tapte fortjent. Da må vi snarest opp på godt nivå og holde fokus mot neste oppgave. QPR starter treningsuka, med analyser av neste motstander.

- Vi gjør oss fort ferdig med analysearbeidet på forrige og hva som gikk galt. Vi bruker ikke lang tid på å gjøre oss ferdig med forrige og tenke framover mot neste motstander. Det tette kampprogrammet gjør at vi ikke kan dvele mye ved de vi har møtt.

Proff-dag

På dager med treninger så må Stefan møte opp på QPRs treningsanlegg ved halv ni-tiden. Etter frokost og møte - eller Pre Act, som engelskmennene kaller det - så er det trening.

- Vi blir jo ferdig forholdsvis tidlig på dagen. Spillerne er jo i ulike livsfaser, så vi gjør vel litt forskjellige ting. Jeg er småbarnsfar og drar da hjem for å være sammen med familien. Vi stortrives i London, hele familien. Datteren vår går på den samme skolen hun startet på da jeg spilte i Fulham.

Johansen bor rundt en halvtime unna treningsbanen.

- Det skal være en halv time, men vi bor tross alt i London, så trafikken kan være slik at det tar det dobbelte også.

Landslaget

I fjor, før Ståle Solbakken tok over som landslagstrener, sa Stefan at det fikk være nok. 56 landskamper og seks mål fikk holde.

- Jeg er storfornøyd. Å representere landet sitt og til og med ha kapteinsbindet på i landskamp, er så stort at det er vanskelig å ta det innover seg. Jeg fikk åtte år på landslaget og selv uten sluttspill, så er jeg godt fornøyd. Jeg synes også det var på tide å gi seg, la yngre krefter ta over.

- Du er 31 år, hvor lenge har du tenkt å holde på som profesjonell fotballspiller?

- Man vet aldri hva som kan dukke opp. Det gjelder å holde seg frisk og skadefri for å prestere på et høyt nivå.

- Så kommende sesong får vi se deg spille mot kameraten din fra Celtic-tiden, Virgil van Dijk, på Anfield?

- Man vet aldri, men det er det uttalte målet, det er sikkert.

I tillegg til A-landslaget, fikk Stefan også kamper for landslagene U15, U16, U17, U18, U19, U21 og U23. Han spilte 29 kamper (null mål for Bodø/Glimt mellom 2007 og 2010. De tre neste sesongene spilte han for Strømsgodset (67 kamper - åtte mål). Så gikk turen til Skottland og Celtic fra 2014-16 (73-12). Så fem sesonger i Fulham (to av sesongene i Premier League, han fikk dog spille lite i den siste av dem), 126 kamper, 19 mål. Så utlån til WBA i 19 (14-2). Fra 2021 har han spilt i QPR. Først på utlån i 2021 (21 kamper, fire mål). Denne sesongen har han vært toneangivende på opprykksjagende laget i 2021/22-sesongen og spilt de aller fleste kampene, med kapteinsbindet trygt på armen. Den 182 centimeter høye midtbanespilleren fikk Kniksen-prisen som årets midtbanespiller i 2013 og Årets Kniksen året etter. I Skottland fikk han Scottish PFA Players of the Year i 2014/15-sesongen. Han vant den skotske serien i 2013/14 og sesongen etter. Og den skotske ligacupen i 2014/15-sesongen. Med Strømsgodset vant han Tippeligaen i 2013. Alt dette stort for en suksessrik finnmarking.

Bodø/Glimt

Bodø/Glimt var klubben Stefan Johansen dro til fra Vardø i nordøst, da han ville realisere drømmen sin om å bli fotballspiller og ha det som yrke. Resten er historie og vardøværingen nådde sine mål.

Nå følger han godt med på Glimt sin suksess i Norge og Europa.

- Det er et eventyr. Jeg har ikke så mye kontakt med dem lenger, av den enkle grunn at det ikke er så mange igjen der fra min tid i klubben. Patrick Berg var så vidt kommet inn og Jens Petter Hauge likeså. Men, for en suksess. Det er veldig imponerende. Og de selger de seks-sju beste spillerne sine, har bare spilt treningskamper siden november og knuser Celtic i februar, der blant annet deres nye spiss begynner sin karriere i klubben med mål og assist. Fantastisk! Det tyder på et enormt bra system. Kona mi er fra byen og vi har mye familie og kjente i byen.

- Hva med Vardø, er du mye der?

- Uff, nei. Det skulle jeg gjerne fått gjort mer av. Her har jeg en bestemor og onkel. Jeg kunne tenkt meg å bidra mer til lokalmiljøet og være med på noen fotballtreninger i hjembyen. Det må jeg få til etter hvert.

Fotball

- En del fritid har du som profesjonell fotballspiller. Ser du selv mye fotball i England?

- Ja, det blir jo litt, spesielt på søndagene, da vi har bedre tid, siden vi stort sett spiller kamper selv på lørdagene. Som familiemann blir det jo mindre og mindre tid, men jeg er i ferd med å ta trenerkurs, så jeg liker å følge med på hva de beste trenerne holder på med.

- Har du et trenerforbilde?

- Det er klart at det er godt å følge de beste, som Klopp i Liverpool og Pep i Manchester City. Og så ser jeg også til Spania. Det finnes så mange gode trenere og de er unike på hver sin måte. Men aller helst vil Stefan nå fokusere på arbeidsoppgavene sine i QPR.

- Vi har flyten nå og er gode når vi er gode. Det er ekstremt mye bra på gang i klubben.

Nordmenn

QPRs norske supporterklubb er store, mange av dem som fulgte klubben da de var gode på 1970-tallet, er med. Da de nesten snøt Liverpool for ligagullet i 1976.

- Det er mange nordmenn på kampene. Rett som det er det norske flagg på Lofthus Road. Det er gøy. Jeg har også god kontakt med den norske klubben, der jeg ofte er med og svarer på spørsmål. Jeg ser også ofte nordmenn utenfor stadion. Vi håper vi skal gi dem et opprykk til Premier League å glede seg over.

- Hva er ditt høydepunkt så langt i spillerkarrieren din?

- Den var vrien. Å rykke opp til det høyeste nivået med Strømsgodset, var stort, seriegull med Strømsgodset og Celtic, det samme. Og så må jeg komme tilbake til det store med å representere landet sitt. Det var så stort og jeg var så stolt at det ikke kan uttrykkes med ord. Synd det ikke ble noe sluttspill i løpet av min karriere med flagget på brystet. Jeg er ekstremt stolt, sier Stefan Marius Johansen, 31 år og kaptein på Queens Park Rangers, med mål om å komme opp til det aller helligste som profesjonell fotballspiller; Premier League.

Sesongoppdatering fra klubbene

- 1 Hvor fornøyde er dere med årets sesong? Hva var bra, hva var dårlig?
- 2 Hvilke forventninger har dere til sommerens transfervindu. Hva trenger din klubb og har du en ønskeliste på signeringer?
- 3 Hva er målet for den kommende sesongen? Hvilken plass tror du din klubb kommer på?

ARSENAL

(*Therese T. Berg, Nestleder Arsenal Norway*)

Til tross for at det endte med Europacupspill igjen, sitter nok de fleste igjen med en bismak. Fornøyde fordi vi har klatret tre plasser opp fra i fjor, men likevel skuffet over at vi klarte å rote bort en topp fire-plassering på tampen av sesongen når vi hadde alt i egne hender. Det positive er at vi har ligaens yngste tropp og at vi traff på mange av signeringene våre i sommer. Det negative er at vi scorerer altfor lite mål til å hamle opp med de beste, i tillegg til av vi fremdeles slipper inn for mye.

Siden vi nå skal gå fra "bare" 38 seriekamper og hjemlige cuper til å også delta i Europa, må vi ha en bredere stall. Spesielt på topp, der vi per nå ikke har spisser under kontrakt, må vi forsterke. Vi er også sårbare på midtbanen dersom vi skal spille to kamper i uka når skader og slitasje oppstår. Slik jeg vurderer det trenger vi derfor to spisser, en midtbanespiller og en høyreback til å avlaste skadeplagede Takehiro Tomiyasu.

Kommende sesong handler det utelukkende om å klatre opp minst én plass, slik at vi igjen får være med i Champions League. Vi har en lovende base å bygge videre på, men skal vi fortsette klatringen oppover på tabellen må vi kunne tiltrekke oss de beste. Da må vi også spille på det øverste nivået i europeisk toppfotball. Vi krysser derfor fingrene og håper på at vi sniker oss inn på en tredje- eller fjerdeplass når vi runder mai 2023.

BIRMINGHAM CITY

(*Martin Kolsrud, formann/redaktør*)

Vi er kun fornøyd med to ting etter. Vi rykket ikke ned og forsvareren Nico Gordon og midtbanespilleren Jordan James har vist at det gror godt i egne rekker. I tillegg knyttes det store forventninger til Jobe Bellingham, lillebror til Borussia Dortmund-stjernen Jude Bellingham. Tre innhopp så langt.

Ellers er supporterne lei av ledelsens vanstyre, «BSHLOUT», er synonymt med det å kommentere noe som helst om klubben i disse dager. Det går rykter om eierskifte, og ikke noe ville gledet oss mer enn om det faktisk ville skje. Til sommerens vindu har vi svært lave forventninger under dagens regime, vi venter oss vel ingen verdens ting? Etter mange år uten penger vet vi hva vi kan forvente. Neste sesong tror jeg personlig klubben rykker ned om det ikke skjer noe på eiersiden. Slitasjen er stor på fansens tålmodighet.

BLACKBURN ROVERS

(*Espen Sjetne*)

Etter en litt trå start på sesongen og et helt hårreisende 7-0-tap hjemme mot Fulham i starten av november, startet en helt eventyrlig periode. Tony Mowbray la om til fem bak og vi vant kamp etter kamp. Etter hvert tok vi steget helt opp på direkte opprykksplass. Ben Brereton Diaz var en åpenbaring på topp og satte 20 mål før nyttår. En annen artig ting er at stammen i laget var egenproduserte spillere som Darragh Lenihan, Lewis Travis, Ryan Nyambe, Scott Wharton og John Buckley. Det skuffende var at vi endte opp med å rote bort den fantastiske posisjonen vi satte oss selv i.

Først og fremst trenger vi manager. Ellers er det mange spillere på utgående kontrakt og lånespillere har dratt tilbake til sine respektive klubber. Så egentlig trenger vi spillere i alle posisjoner.

Hva målet er er veldig uvisst. Målet må være å kjempe om playoff, men alt mellom tiende- og 20. plass er kanskje mest realistisk. Med de gode prestasjonene vi hadde i forrige sesong så tror jeg det kan være realistisk. Tror vi kommer på en tredjeplass og må gjennom en nervepirrende play off, dessverre.

BOLTON WANDERERS

(*Kihm Andersen*)

Vi hadde vel forhåpninger om en play off med tanke på slutten av sesongen før. Starten av sesongen var ok før vi har en skikkelig downperiode. Så ender det opp med en berg-og-dalbane-sesong egentlig. Lyspunktene finner vi vel i at vi nå har en eier som er stabil og vil noe med klubben. Supporterne er fornøyde og vi ser fremover. Etter mye turbulens de siste årene ser vi at klubben nå bygges sakte men sikkert fremover.

I sommerens transfervindu håper vi å få beholde enkelte spillere vi hadde på lån og at vi får en stabilitet i stallen. Selvfølgelig hadde det vært ønskelig med noen kvalitetsspillere inn men det er nok en drøm for oss i League One. Håper vi får bygget laget rundt enkelte unge spillere og får tak i ok forsterkninger for å bygge videre.

Målet er opprykk til Championship. Så optimistisk bør man være. Hvis vi kan få bygget rundt de gode prestasjonene vi hadde i forrige sesong så tror jeg det kan være realistisk. Tror vi kommer på en tredjeplass og må gjennom en nervepirrende play off, dessverre.

BRENTFORD

(*Robin Hesmyr*)

Trettendeplass i debutsesongen i Premier League var en suksess. Vi gikk inn i sesongen med visshet om at dette selvsagt kom til å bli tøft, med ligaens laveste lønnsbudsjett. Hovedtrener Thomas Frank har sammenlignet Brentfords mulighet til å overleve i Premier League som en humles flyvedyktighet. Laget har levert strålende spill og

resultater, men vi har sett at stallen er sårbar for skader på sentrale spillere. Forventer forsterkninger hovedsakelig defensivt, hvor jeg opplever oss noe tynt besatt, men tror også det vil bli forsterket fremover på banen. Øverst på ønskelista står selvsagt Christian Eriksen, som har vært monumental for oss. Vi ønsker selvsagt den danske playmaker med videre. Gøy hadde det også vært om vi fikk muligheten til å hente tilbake Said Benrahma fra West Ham, som er elsket av Brentford-fansen.

Frank har lovet at vi skal være bedre neste sesong, men konkurransen er tøff. Målet blir igjen å berge plassen og vinne begge kampene mot Fulham. Jeg tipper en 15. plass.

BRIGHTON AND HOVE ALBION

(*Ronny Aukrust*)

Årets sesong må man være veldig godt fornøyd med. Seagulls har levert sin beste sesong noensinne, og satt flere rekorder, blant annet niendeplass på tabellen, og 51 poeng, flest scoringer (42), og færrest baklengs (44). Vi har ikke vært involvert i nedrykkskampen og kunne etter åttende serierunde ledet Premier League med seier der (endte uavgjort).

Forventningene til overgangsmarkedet er identisk som de siste tre sesongene. Vi må prøve å beholde de viktigste spillerne våre. Bissouma er forsvunnet og både Cucurella, Sanchez, Trossard og Lamptey er hete kandidater til andre klubber. På motsatt side er vi sterkt avhengig av nye spisser. 42 mål er ikke så mye bedre enn før. Inn vet vi at den tyske spissen Deniz Undav kommer fra vår søsterklubb i Belgia, Union Saint-Gilloise. Vi håper Leo Østigård kommer tilbake etter utlån til Stoke og Genoa.

Vi har mye å gå på, spesielt med å score mål. Blir Undav en suksess, så kan vi drømme om en plass blant de sju øverste, men målet er topp ti, i stil med eier Tony Bloom's langsiktige mål for klubben i sitt hjerte. Mitt mål er progresjon i antall mål og poeng vi oppnår. Tipper oss på niendeplass.

SUPPORTERKLUBBER FOR BRITISKE LAG

- ARSENAL
kontakt@gunners.no
www.gunners.no
- ASTON VILLA
ingolf.olsen@getmail.no
www.villans.no
- BARNET
bfcon@bfcon.net
www.bfcon.net
- BIRMINGHAM CITY
martin@bskn.info
www.bskn.info
- BLACKBURN ROVERS
espen.sjetne@gmail.com
www.brsn.no
- BOLTON WANDERERS
eirik.titland@gmail.com
www.boltonsupporter.net
- BRENTFORD
robin.hesmyr@gmail.com
www.brentfort.no
- BRIGHTON & HOVE ALBION
post@theseagulls.no
www.theseagulls.no
- BURNLEY
henmathi@online.no
- BURY
post@bury.no
www.bury.no
- CARDIFF CITY
torstein.sundsfjord@gmail.com
www.ccsc.no
- CELTIC
leder@cscn.no
www.cscn.no
- CHARLTON ATHLETIC
cascnorway@hotmail.com
- CHELSEA
leder@chelsea.no
www.chelsea.no

- CHELTENHAM TOWN
post@cheltenham.no
www.cheltenham.no
- COVENTRY CITY
jorg@hannestad.org
- CRYSTAL PALACE
kenneth@crystalpalace.no
www.crystalpalace.no
- DERBY COUNTY
sveno@derbycounty.no
www.derbycounty.no
- EVERTON
helge@evertonfc.no
www.evertonfc.no
- EXETER CITY
kristoffer@cruisespesialisten.com
www.exeter.no
- FOREST GREEN ROVERS
hunn@live.no
- FULHAM
Haavard_straum@hotmail.com
www.ffcnorway.no
- HIBERNIAN
k-yngo@online.no
- HUDDERSFIELD TOWN
norwayterriers@outlook.com
www.huddersfield.no
- IPSWICH TOWN
post@ipswich.no
www.ipswich.no
- KIDDERMINSTER HARRIERS
post@harriersofnorway.no
www.harriersofnorway.no
- LEEDS UNITED
anders@leedsunited.no
www.leedsunited.no
- LEICESTER CITY
per.arne@notoddenfk.no
www.lcscsb.com
- LIVERPOOL
post@liverpool.no
www.liverpool.no

- LUTON TOWN
haldisaase@live.no
www.luton.no
- MACCLESFIELD TOWN
macc@online.no
- MANCHESTER CITY
soensteb@online.no
www.manchestercity.no
- MANCHESTER UNITED
medlem@united.no
www.united.no
- MIDDLESBROUGH
henrik.hoyer@kongsberg.kommune.no
- NEWCASTLE UNITED
newutd@gmail.com
www.newutd.no
- NOTTINGHAM FOREST
egill@skogvokteren.no
www.skogvokteren.no
- PETERBOROUGH UNITED
hakon.rolstad.nilsen@gmail.com
- PORTSMOUTH
joakim.ellingsen@gmail.com
www.pompey.no
- QUEENS PARK RANGERS
qprkaare@hotmail.com
www.qpr.no
- ROCHDALE
norwayspotland@gmail.com
- SCARBOROUGH ATHLETIC
scarbare@gmail.com
- SHEFFIELD UNITED
sheffield_utd@hotmail.com
- SOUTHAMPTON
post@southampton.no
www.southampton.no
- STOKE CITY
psj@usbl.no
www.stoke.no

- SUNDERLAND
post@sunderland.no
www.sunderland.no
 - SWANSEA CITY
styret@swanseaacity.no
www.swanseaacity.no
 - TOTTENHAM HOTSPUR
kontakt@tottenhamsvenner.no
www.tottenhamhotspur.no
 - WEST BROMWICH ALBION
hensk@online.no
 - WEST HAM UNITED
eirik@scandinavianhammers.com
www.scandinavianhammers.com
 - AFC WIMBLEDON
endre.kleiven@gmail.com
 - WOKING
roland.sannes@gmail.com
www.rolandsannes.wordpress.com
 - WOLVERHAMPTON WANDERERS
kontakt@vikingwolves.com
www.vikingwolves.com
 - WYCOMBE WANDERERS
amundaano@hotmail.com
www.norwegianchairboys.wixsite.com
- Samarbeidsklubber:**
Plymouth Argyle
Olekevin@hotmail.com

Sesongoppdatering fortsetter

CHELSEA

(Knut Einar Mjåvatn)

Dette var en slik sesong som det kommer til å skrives bøker om. Det er jo noe alle lag sier om hver sesong, men få kan skilte med å bli kronet verdensmestere for å så bli kastet ut i en situasjon så usikker at den truer klubbens eksistens samme måned. Når man opplever at eieren sanksjoneres, fordi han har forbindelser med et krigersk regime, trives man ikke som fan. For Chelsea har det heldigvis løst seg og man ser fremover. Sesongen var ikke bare dårlig; laget så tidlig sylskarp ut og ledet tabellen, samt at de vant Supercup og en VM-tittel. Man har mistet to sentrale stoppere i Rüdiger og Christensen, så det er behov i forsvaret. At Azpilicueta og Alonso ryktes ut skaper videre behov på vingback. Sentral midtbane er tynn når man ser hvor mye skader det er på Jorginho, Kovacic, og mest av alt Kanté. Det snakkes om stopperne Jules Kondé, og Joško Gvardiol. Flere fans håper litt på at utlånte Levi Colwill og Conor Gallacher, kanskje nok til å sikre midtbaneleddet. Det har også vært rykter om Barcelonas Ousman Dembele.

Det største spørsmålstegnet er rundt hvordan klubben klarer å gjenoppbygge etter spillerne man har tapt. Får man inn gode erstattere i god tid til en skikkelig preaseason kan man snakke om å finne tilbake til nivået man hadde på høstsesongen og kanskje sikte høyere enn årets tredjeplass. Det blir tøft å matche stabiliteten til de over og man må se seg over skuldra til de bak. Målet bør alltid være å sikte mot toppen, med å korte ned avstanden til de over som et delmål.

CELTIC

(Bent Uvaag Johansen)

Sesongen var en enorm opptur for Celtic, der vi vant tilbake ligatittelen etter den begredelige fjorårssesongen og sikre klubben direkte plass i gruppespill i Champions League. Celtic valgte ukjente Ange Postecoglou som ny manager etter at klubben ikke kom til enighet med Eddie Howe. Postecoglou har gjort en kjempejobb. Siden sommeren signerte Celtic hele 17 nye spillere og gjort en real «makeover» av spillerstallen. Selv om Celtic hadde en dårlig start med tap i de tre første bortekampene, har supporterne hele tiden hatt troen. Fra og med

oktober spilte vi meget god offensiv fotball, vært ubeseiret i ligaen og hentet opp forspranget Rangers hadde. Det eneste negative var 1-3-tapet hjemme mot Bodø/Glimt i februar.

Celtic har en langt bedre spillerstall enn på lenge med god dekning på de fleste plassene. Det jobbes med å sikre innleide Cameron Carter-Vickers (fra Spurs) og Jota (fra Benfica) permanent overgang. Sommeren vil bli brukt til å styrke spillerstallen ytterligere. Kvalitet fremfor kvantitet. Det er behov for en midtstopper til, en ny venstreback og en sentral midtbanspiller etter at Tom Rogic forlot klubben. Muligens også en spiss.

Det viktigste er å forsvare ligagullet og det har jeg stor tro på at klubben klarer. I tillegg er det mål om å ta klubben et skritt nærmere midtsjiktet i Europa.

COVENTRY CITY

(Jorg Nannestad)

Supporterne er veldig fornøyd med sesongen. Etter fjoråret som leietakere hos Birmingham ble det satt ny rekord i antall solgte sesongkort da det ble annonsert at vi igjen var tilbake på stadion i egen by. Utviklingen av laget og spillet går i riktig. Ikke minst er supporterne tilbake, det har vært opp mot 25.000 på CBS Arena og borteбилlettene har vært utsolgte til omtrent hver eneste kamp. Vi har i perioder spilt glitrende fotball. Begge seirene over Fulham (4-1 og 1-3) og hjemmeseieren over Sheff U (4-1). Vi har ikke vært så stabile og effektive foran mål, men Mark Robins har siden han overtok i 2017 bygd sten for sten og tatt oss fra League Two til en respektabel tolvteplass i Championship på fem år.

Mål nummer en være å beholde nøkkelspillerne, spesielt Gustavo Hamer, Callum O'Hare og ikke minst vår svenske venn og toppscorer, Viktor Gyökeres. Med et av de laveste budsjettene i divisjonen er vi avhengige av lånespillere, så jeg regner med at Clarke-Salter og Maatsen (begge Chelsea) blir erstattet. Mitt ønske er at vi får inn minst en midtstopper, en høyre- og venstreback.

Mitt håp er at utviklingen fortsetter med mer stabilitet i spillet og at vi bedrer effektiviteten foran mål. Jeg tror vi gjør det og tar et steg videre og plasserer oss litt høyere på tabellen. Tips: åttendeplass.

EVERTON

(Helge V. Grunnevang)

Vanskelig å være fornøyd. Det er vanskelig å vite hvor man skal begynne. Anettelsen av Rafael Benitez vil nok bli stående som noe av det laveste klubben har vært, sett fra en supporters ståsted. Selvsagt fornøyd med å berge plassen når ting ble som de ble, men det er ikke godt nok for en klubb som Everton. Dårlig klubbdrift er kanskje hovedårsaken, heldigvis er det allerede en større prosess på gang for å endre på dette.

Forventer at vi selger et par spillere, men også at en god del som er på utgående kontrakt ikke får ny. Vi må styrke forsvaret og midtbanen, dette virker det som klubben jobber med.

Målet må være å gjøre det mye bedre enn den foregående. Forventet også at Lampard får tid til å bygge dette laget og forme det slik han vil. Tipper oss på en forsiktig tiendeplass kommende sesong.

HIBERNIAN

(Karl Yngvar Øvensen)

Årets innsats i ligaen har for det meste vært en lang nedtur, med to skifter av managere. Til slutt ble det en skuffende åttendeplass. Hibs tapte 1-2 for Celtic i ligacupfinalen og tapte semifinalen for erkerivalene Hearts i Scottish Cup. Dermed blir det ingen europacupspill. Det ankom to nordmenn i overgangsvinduet i januar. Spissen Elias Hoff Melkersen (19) og vingen Runar Hauge (20) kom fra Bodø/Glimt. Melkersen fikk mye spilletid på slutten, men uten de nødvendige målene. Runar Hauge fikk et par innhopp. Begge spillerne er langsiktige kjøp. Jack Ross fikk sparken i desember og ble erstattet med Belgia-assisten Shaun Maloney. Han fikk bare fire måneder i jobben, før han i mai ble erstattet av tidligere Bristol City-manager Lee Johnson. Forhåpentligvis kan han likevel få skikk på angrepsspillet, det store ankepunktet under Ross og Maloney.

Hibernian har hentet inn flere unggutter. Nohan Kenneh (19) fra Leeds United, spissen Momodou Bojang (21) fra Gambia, forsvarsspilleren Lewis Miller (21) fra Australia, forsvarsspilleren Rocky Bushiri (22) på permanent overgang fra Norwich City og veterankeeperen David Marshall (37) fra QPR. Vi trenger en rutinert playmaker på midtbanen

og en målscore på topp, siden Kevin Nisbet fortsatt er ute med skade. Forsvarsspillet var ikke problemet sist sesong. Bare to klubber i Scottish Premiership som slapp inn færre mål enn Hibs i 2021/2022.

Topp tre er alltid målet, men om det er realistisk under Johnson i hans første sesong i Skottland, er en annen sak. Hibs har dessuten alltid vært et godt cuplag, og semifinaler i de to cupene er et minstekrav. Personlig tror jeg fjerdeplass i Premiership er innenfor rekkevidde.

IPSWICH TOWN

(Erik Andreas Røed)

Resultatmessig ikke spesielt fornøyd. Ender altfor langt ned på tabellen i League One.

Eierskiftet fra Marcus Evans til amerikanske selskapet Gamechanger våren 2021 gjorde at det var skyhøye forventninger før sesongstart. Hadde en god start på sesongen. Dessverre stoppet det opp og manager Paul Cook ble byttet ut med unge Kieran McKenna fra Manchester United. Nytt håp ble tent, og han fikk ut noen gode prestasjoner. Problemet var at det var litt for seint å snu den dårlige trenden.

Det er allerede fire nye spillere på vei inn dørene på Portman Road før kalenderen viser juli. Kunne gjerne forsterket venstresiden, og en spiss til hadde vært bra. Mange ønsker også at Bersant Celina signerer etter to vellykkede låneopphold i Ipswich. Takker selvfølgelig ja til det.

Målet er som alltid å vinne ligaen. Men kan nøye meg med opprykk fra League One. Tipper McKenna finner sin spillestil og at vi havner på en fjerdeplass. Derfra tar han oss via playoff og opp til Championship.

KIDDERMINSTER HARRIERS

(Lars Vegsund)

Vi er meget fornøyd med årets sesong. Sesongen i de lavere divisjonene ble året før avsluttet før halve sesongen var spilt på grunn av korona, så etter mange måneder med toppfotball for tomme tribuner ble det endelig klart for kvalitets fotball fra

laveste hulle igjen. Støtteapparatet med Russ Penn og Jim O'Connor utnyttet dette til fulle og klarte å beholde de viktigste spillerne i laget og samtidig spe på med flere nye som gjorde at vi nådde play-off om en plass i National League og en gjorde en fantastisk figur i FA-cupen der West Ham, noe ufortjent, slo oss ut hjemme på Aggborough.

Russ og Jim er allerede godt i gang med forsterkninger og har fått inn tre sentrale midtbanespillere og en meget spennende eksplosiv spansk ving fra Alfreton Town. Nok en gang har Harriers vært tidlig ute med å signere nye kontrakter med de etablerte spillerne som er ryggraden i laget samt at vi har fått opp en spennende ving fra akademiet, Jack Tolley, som signerte sin første proffkontrakt. Det mest prekjære er en keeper og to nye midtstopper.

Den kommende sesongen bør by på et opprykk. Russ har gjort en fantastisk jobb med stallen vel som klubben og endelig fått et velfungerende styre bak seg som også kan bidra med de investeringene som vi trenger for å ta steget opp i National League.

LEICESTER CITY (Ivar Tisthammer)

Årets sesong var en liten nedtur totalt sett, men med det som skjedde mot slutten, med tre seiere og en uavgjort ble det allikevel en fin avslutning, noe å bygge videre på. Leicester var i Europa for andre sesong på rad og to femteplasser i Premier League, hvor man helt mot slutten falt ut av Champions League kvalifisering var gode sesonger, men ofte med mye ustabilitet. Det var store forhåpninger denne sesongen da vi for første gang siden opprykket fra Championship i 2014, ikke mistet en eneste av nøkkelspillere, i stedet skulle det vise seg at skader ble det store spøkelseset og dermed også dårligere uttelling. Vi ser ut til å miste Youri Tielemans og kanskje Çağlar Soyuncu.

For noen var Kiernan Dewsbury-Hall et friskt pust denne sesongen, og unggutten fra Leicester har igjen gått opp sporene etter Graham Cross, Gary Lineker, Emile Heskey med flere, der han har vist sin entusiasme og vært en som har kjempet med nebb og klør i hver eneste kamp. Tielemans og Maddison var igjen støttespillere. Wesley Fofana kom også tilbake utover i sesongen, det samme med Jamie

Vardy, begge enorme bidragsytere. Kasper Schmeichel passerte denne sesongen klubbrekorden i antall kamper for en keeper, som tidligere var en rekord Mark Wallington hadde.

Vi har begynt å reise litt igjen, der skandinaviske fans har vært tilbake i Leicester. Vi var nær en tittel i Europa, men for dårlige resultater på hjemmebane gjorde det vanskelig i Roma, og det ble med semifinale. Vi satser på nye runder med turer og gode resultater neste sesong.

Liverpool (Arve Vassbotten, digital redaktør)

Vi har definitivt god grunn til å være fornøyd med sesongen, som endte med to hjemlige cupseiere for første gang siden 2001. At Liverpool også var med å kjempe helt inn i serien og kom til sin tredje Champions League-finale på fem år viser med all tydelighet hvor stor sesong det var, selv om det ble et aldri så lite antikklimaks på sesongens to siste helger med ligaavslutning og Champions League-finale. Men når man så paraden dagen etter finaletapet i Paris, så ser man hvor mye denne sesongen har betydd for fansen, og hvor stor pris de ser på pokalene, selv om det «bare» ble seier i ligacupen og FA-cupen, og ikke treble eller kvadrupel, så har vi Liverpool-fans lite å klage på denne sesongen.

Når trioen Firmino, Manè og Salah er historie med Manè sitt salg til Bayern München, så blir sommeren med litt blandede følelser. Man kan ikke understreke nok hvilken betydning de har hatt for Liverpools utvikling, både hver for seg, og som både trio og duo, avhengig av hvem som har vært på banen. Klopp har allerede fått inn solide erstattere. Om man hadde fått signert en ny kontrakt med Salah hadde det også vært gode nyheter denne sommeren. Fornyelse vil alltid gjøre litt vondt, men fornyelse er også nødvendig. Fabio Carvalho har allerede kommet inn fra Fulham, og det er nok forventet at det kan komme nye forsterkninger på midtbanen spesielt.

Når man først har fått smaken på kvadrupelordet, så må vel det være målet igjen. Men det virkelige store målet er å vinne Premier League. Jeg kan ikke annet enn å tro på Premier League-tittel i 2023.

Oppdateringene fortsetter på side 48 ->

PETER KNOWLES -GOD`S FOOTBALLER

AV: TERJE MELHEIM
Skibent VikingWolves og programleder
i VikingWolves podcast; Ulvehyl

Tenk deg følgende: Du er 23 år. Du spiller i Premier League. På midtbanen briljerer du så publikum gaper på tribunen. Supporterne skriker navnet ditt og står timevis for å få autografen din. Landslagssjefen er imponert og vurderer deg til VM-troppen for landslaget.

For de fleste ville det være den store drømmen, men det var ikke livet Peter Knowles ville ha. Han la fotballskoene på hylla. 23 år gammel var en av tidenes beste Wolverhampton-spillere borte. For godt!

Komplekst

Livet til Peter Knowles er komplekst. Historien hans et paradoks. Uvanlig for å si det mildt. I over 50 år har Wolves-fans fra 70-års supporter-generasjon spekulert i hans beslutning om å forlate

fotballen. De har forarget seg om det uoppfylte potensialet Peter Knowles hadde som spiller. At Knowles valgte å legge opp, 23 år gammel og på vei mot toppen i karrieren, har frem til den dag i dag etterlatt mange Wolves-supportere med en følelse av dvelende forvirring og skuffelse. Peter var et sjeldent talent og det var ubestridelig. Hadde han blitt igjen på Molineux, ville det gode Wolves-laget på begynnelsen av 1970-bliitt umåtelig styrket, og kunne godt ha oppnådd så mye mer suksess enn ligacup-seieren fra 1974.

Peter Knowles kom fra en stor familie i Yorkshire. Faren var rugbyspiller og gruvarbeider. Han gikk bort bare 42 år gammel. Dermed var Peters mor alene med seks barn hun skulle oppdra på egen hånd. Familien ble rammet av en ny tragedie da Peters søster døde av lungebetennelse. Det var en vanskelig tilværelse, og fotballbanen ble en arena hvor Peter Knowles og broren Cyril (som spilte over 400 kamper for Tottenham Hotspur) kunne fokusere på noe de virkelig mestret. Wolves-fans som fulgte laget tett på 1960-tallet oppdaget talentet til Peter Knowles på Wolverhampton Wanderers sitt juniorlag som nådde finalen i FA Youth Cup i 1961-62. På veien til finalen pulveriserte Wolves Aston Villa på Villa Park. I 4-1 seieren var Knowles banens beste og daværende Wolves-manager, legenden Stan Cullis, fikk øynene opp for fotballtalentet. Titler og nedrykk

Under Cullis sin ledelse hadde Wolves vunnet tre ligamesterskap på 1950-tallet, og var gode på å få opp egne talent. Peter Knowles fikk sin debut for Wolves i 1963/64-sesongen, men sesongen etter endret situasjonen seg og Wolves gikk fra å være et topplag til å kjempe for plassen i toppserien. I 1964/65 rykket Wolves ned i 2. divisjon. Frustrert over nedrykket ba Peter Knowles om transfer. Ønsket fikk han ikke innvilget, og Peter ble med Wolves ned til andre nivå, hvor klubben trengte for søk på å rykke opp igjen.

Tilbake i 1. divisjon hentet Wolves inn spissen Derek «The Doog» Dougan for å spille foran Peter Knowles, og «The Doog» og Knowles utgjorde en fryktet duo fremover i banen. Knowles hadde blitt så god at han utpekte seg som et yndet mål for motstanderfansens hets. Den kjække unge mannen hadde appell på og utenfor banen og man kunne ofte høre «Hvor er vesken, hvor er vesken, hvor er vesken, Peter Knowles?», skreket til den elegante Wolves-spilleren. Spottingen tjente bare til anerkjennelse for unge Knowles da Wolves-fansen trykket han nærmere hjertet. Mot slutten av 1967/68-sesongen ble Peter Knowles tatt ut for å representere det engelske U-23 landslaget. Mange fra dette laget var høyaktuelle

for spill i fotball-VM i Mexico i 1970, og det var sterk konkurranse om plass i troppen. Dette var det engelske landslaget som skulle forsvare VM-tittelen fra fire år tidligere.

USA og Jehovas Vitner

Med et VM på det amerikanske kontinent jobbet FIFA hardt for å løfte interessen for fotball i USA. Ett av tiltakene man trodde på var å hente gode utenlandske spillere for å krydre ligaen North American Soccer League. I begynnelsen var de fleste utlendingene engelske og Peter Knowles hadde to opphold i USA bak seg. Det siste sommeren 1969 hvor han spilte for Kansas City Spurs. En dag under oppholdet i Kansas banket to Jehovas Vitner på døra, og Peter Knowles forteller;

«At the time, I was an atheist, I didn't believe in a God. I was happy to be a professional footballer, to play for Wolves. I am not bragging here. But I loved it and I was good at it. One day, two Jehovah's Witnesses knocked on my door. I said to them: 'Why did my dad and my two sisters, who'd done nowt wrong, die?' They came in and answered that question. They answered another question and then another I had never got an answer to. That's how I became a Jehovah's Witness».

Sesongstarten i 1969/70-sesongen var strålende for Wolverhampton. Mye takket være det fantastiske spillet til Peter Knowles. Han hadde spilt seg inn i diskusjonen for Alf Ramseys

engelske landslagstropp og briljerte fra sin offensive midtbaneposisjon.

Stopp

Men etter 3-3 mot Nottingham Forest på Molineux 6. september 1969 var det stopp. Peter Knowles var 23 år. Han hadde alt man kunne ønske av en offensiv midtbanespiller. Knowles var en intelligent spiller, god med begge bein og med fart og driv og nydelig tilslag. Og han scoret mål. Mange mål. 61 på 174 kamper for Wolverhampton Wanderers.

Mandag 8. september ble treningstøyet lagt klart i garderoben, men Knowles dukket ikke opp. De neste tolv månedene ble drakten klargjort på kampdagen, og de neste tolv årene sendte Wolves kontrakt til Knowles i håp om at han en dag skulle returnere. Det skjedde aldri.

Peter Knowles forklarte det slik:

"Everybody – the manager, the players, my family, all the Wolves-supporters – they all said, 'He'll be back in six months. My family couldn't cope. My mum was upset, so angry. My brother Cyril (who played for Spurs) said: 'Give him six months'. They couldn't cope. Contracts were sent to me for more than ten years. They thought I'd sign it.

It's the best decision I've ever made in my life. I've never regretted it. Not once. The Bible says 'All men are created equal'. But when I put a football shirt on, there was a difference. People began to worship me. They idolised me. They treated me differently to an ordinary person. So, I thought: 'What am I going to do?' The biggest problem as well was becoming a Jehovah's Witness. People would say: 'Why don't you mix the two?' I said to them: 'I can't. I've got to give one up or the other.' And I decided to give up football."

Hadde alt

Peter Knowles hadde alt en ung fotballspiller kunne ønske seg, men lot det gå for det han trodde på. I stedet for en karriere på midtbanen til Wolverhampton og Englands landslag valgte han

å levere melk, selge fliser og rengjøre vinduer som sitt virke, og et enkelt liv med kona Jane i hverdagen. Et fascinerende paradoks. Interessant, så vel som fortvilende for tusenvis av Wolves-fans.

30. september fyller Peter Knowles 77 år. Det er over 50 år siden han la opp. Han bor stadig i Wolverhampton.

Den engelske artisten Billy Bragg skrev i 1991 sangen «God's footballer», etter å ha hørt historien om Peter Knowles.

«God's footballer

God's footballer hears the voices of angels
Above the choir at Molineux
God's footballer stands on the doorstep
And brings the good news of the kingdom to come
While the crowd sings 'rock of ages'
The goals bring weekly wages
Yet the glory of the sports pages
Is but the worship of false idols and tempts him not

God's footballer turns on a sixpence
And brings the great crowd to their feet in praise of him
God's footballer quotes from the gospels
While knocking on doors in black country back streets
He scores goals on a Saturday
And saves souls on a Sunday

For the lord says these are the last days
Prepare thyself for the judgment yet to come
His career will be over soon
And the rituals of a Saturday afternoon
Bid him a reluctant farewell
For he knows beyond the sport lies the spiritual».

- DET GÅR PÅ HELSA LØS

► AV: TOR SANDØ

For Mark Coote er Derby County noe mer enn en favorittklubb. Han puster, lever og ånder for favorittklubben sin.

Coote er født og oppvokst i Derby, den trivelige byen ved elva Derwent i Derbyshire. Byen har rundt 300.000 innbyggere, som er veldig glad i byens stolthet på fotballfronten, Derby County. The Rams.

Mark flyttet til Norge og Sarpsborg på midten av 1990-tallet. Men til tross for at hjemstedsadressen ble et annet, så var forholdet til favorittklubben like sterkt.

Die Hard

57-åringen kommer fra en familie som er Derby-supportere, alle som en er Die Hard The Rams.

- Onkelen min tok meg med på den første kampen i 1974, mot Chelsea på Baseball Ground. Jeg var ni år og hadde Archie Gemmill som favorittspiller. Nå har jeg en hund som heter Archie, sier han og ler.

Coote forteller at det ble en tradisjon å dra på fotballkamp på bursdager og store dager, sammen med onkelen sin. Når han ble stor nok så kjøpte han seg sesongbillett. Han gikk på kamp med Derby-trøya og geitebukken ved hjertet. Han elsket Derby County!

Suksess

Derby County hadde suksess på fotballbanen. Brian Clough tok over som manager i 1967/68. Clough brakte inn mange nye spillere, omskolerte spillere og vendte opp/ned på klubben. I 1968/69 vant de 2. divisjon. Året etter endte klubben på fjerdeplass i toppdivisjonen.

Så kom gullet i 1971/72. Clough sa opp jobben i oktober 1973. Spillerne håpet at Clough skulle komme tilbake, men spilleren Dave Mackay tok over og tok et nytt gull i 1974/75-sesongen. Men i sesongene etterpå begynte nedturen og i 1979/80-sesongen rykket klubben ned. I

1983/84 rykket de ned til tredje nivå. Laget fikk sin første smak av Premier League i 1996/97. Derby tok FA-cupgull i 1946 (4-1 over Charlton Athletic), Charity Shield i 1975 (2-0 over West Ham United), Texaco Cup i 1972 (2-1 over Airdrieonians) og Watney Cup i 1970 (4-1 over Manchester United).

Tilbake

Mark forsøker å dra til Derby og Pride Park omtrent en gang hver sesong.

- Det er litt vanskelig i koronaperioden og det var lettere da Ryanair fløy fra Rygge, ikke langt fra der jeg bor.

Coote forteller med innlevelse hvordan det var å vokse opp som en stolt Derby-supporter, med en klubb som hadde suksess.

- Var du på mange bortekamper?

- Ikke mange. Jeg vokste opp ikke langt fra Mansfield og var der noen ganger og så var jeg på kamp hos erkefienden Nottingham Forest flere ganger.

Nedtur

Mark har fulgt tett med Derby County og vært en av 411 medlemmer i den norske supporterklubben som ble stiftet i 1977.

- Det har vært en vanskelig tid.

- Hva er grunnen til problemet?

- Problemet kommer fra såkalt Parachutes-Payment fra Premier League. Livet er vanskelig uten disse. Mange eiere av klubber i Championship bruker penger de ikke har for å komme til Premier League. Vi hadde en eier ved navn Mel Morris. Han eier også banen vår. Han betalte regninger fram til i fjor. Plutselig bestemte han seg for å ikke betale flere regninger. Nå skylder Derby et sted mellom 50 og 60 millioner kroner og en del millioner i skatt.

Ny eier

Derby har fått 21 poeng i minus den sesongen som nå er over for dårlig administrasjon. Klubben fikk ikke kjøpt nye spillere, men greide å skrape sammen poeng nok.

Mark forteller at problemene ikke stopper der. Middlesbrough og Wycombe Wanderers har

kommet med et krav overfor Derby. Førstnevnte for at de havnet utenfor Play Off, mens kriserammede County kom dit, sistnevnte for at de rykket ned, mens Derby County fikk sine minuspoeng flyttet til sesongen etter.

- Vi er redd for klubben vår og at det skal gå riktig ille dersom vi blir tvunget til å punge ut til disse klubbene. Dette er tøft å komme seg ut av, i og med at et oppkjøp av klubben står og faller på mye av dette. Ingen vil kjøpe en klubb med så mye gjeld og der en annen eier stadion. Det er vanskelig å få oversikt og vi hører litt der og litt her. Vi følger med på sosiale medier.

Psykiske problemer

Mark forteller om god stemning i byen og at Derbys innbyggere står på klubbens side.

- Stemningen er kjempebra på kampdager. Så bra stemning har det ikke vært på mange år. Men det er klart at mange sliter også. Mange har pådratt seg psykiske problemer som en følge av klubbens problemer, meg selv inkludert.

- Hva frykter dere?

- At klubben skal legges ned. Det er så vanskelig. Vi er mange som tror og frykter at ingen har råd til å kjøpe klubben, selv om det «bare» er snakk om prisen på én Premier league-spiller. Klubben er ikke verdt noen ting og har ikke nåla i veggen og eier heller ikke banen sin selv.

Wayne Rooney

Alle Derby-supportere trykker nå sin manager, Wayne Rooney, til sitt bryst. Den gamle Everton- og Manchester United-spilleren takket nei da han ble tilbudt stillingen som manager i sin moderklubb.

- Wayne Rooney er gud. Nå skal det lages en bronsestatue av han, som skal settes utenfor stadion. Foran en kamp i januar gikk over 9000 fans fra sentrum og til stadion, til støtte for Rooney og spillerne.

Vi snakker med Mark Coote like etter at januarversjonen av overgangsvinduet er lukket. Et vindu som Derby County ikke fikk lov til å ta del i, men stilte alle spillerne sine til disposisjon for interesserte. Klubben mistet Phil Jagielka til Stoke City og også flere spillere. Også stortalentet Luke Plange, som gikk til Crystal Palace for en million pund.

- Men så var Premier League-klubben så greie å låne han tilbake til oss resten av sesongen. Det var flott gjort. Og så fikk vi polske Krystian Bielik tilbake.

Resten av sesongen tok han kamp for kamp. Det ble en kamp for tilværelsen, ikke bare i Championship, men for sin eksistens.

- Vi er blitt flinke til å ta en kamp av gangen. Hver kamp er som en cupkamp, der keeperne er framme på slutten for å heade ballen i mål. Det blir en tøff kamp mot Barnsley, Reading og Peterborough United.

- Hvor spiller Derby i 2022/23-sesongen?

- Fortsatt i Championship. Jeg har tro på det. Man må ha troen. Alle i og rundt klubben kjemper hardt for klubben og for hverandre. Det skaper sterke bånd. Jeg frykter enda flere minuspoeng, men det blir først neste sesong. 15 nye minuspoeng venter dersom vi ikke får skikk på økonomien.

Stolte supportere

Coote forteller om en flott norsk supporterklubb for Derby, med over 400 medlemmer.

- Ikke alle er aktive, men vi har en aktiv gruppe på Facebook, der folk stiller opp. Jeg kom bare tilfeldig over gruppa. Jeg trodde at det bare var supportere av topp-seks-lagene i England i Norge; Liverpool, Manchester United, Leeds, Arsenal og slike. Jeg var veldig overrasket over at det var så mange Derby-supportere og en så god supporterklubb.

Coote bor i Sarpsborg med kone og to barn. Han jobber som møbelsnekker.

- Ungene er ikke interessert i fotball i det hele tatt. Kona er blitt mer interessert i lidenskapen for Derby County nå, men er muligens mer interessert i Fredrikstad, så jeg har jo begynt å følge litt med på FFK jeg også. De gjør det jo ganske bra nå, sier Mark.

PAUL MARINER : - THERE GOES MY HERO

Paul Mariner døde 9. juli 2021. Han var diagnostisert med hjernesvulst, gjennomgikk operasjon høsten 2020. 11.juni så Paul Italia mot England fra sykesengen, iført sin egen landslagsdrakt. Han kjempet videre, men måtte gi tapt etter ti måneders sykeleie. Han etterlater seg sønnene George, Dan og Joe, partneren Val, og moren Margaret.

Paul Mariner, min første og største Ipswich-favoritt gjennom tidene. Hans gigantiske powerheading på innlegget fra Mühren i bortekampen mot St. Etienne, var gnisten som tente en evig Ipswich-flamme i meg.

Da Norge spilte mot England i 1981, proklamerte jeg – til mine foreldres store undring; "I dag heier jeg på Paul Mariner". Paul la inn til Keegan som stusset videre til Bryan Robson, som ga England ledelsen.

Paul Mariner sto æresvakt på mitt nattbord. På løkka var det Paul hele veien hjem. Mariner ble født 22. Mai 1953 i Farnworth, like utenfor Bolton. Han var sønn av kranfører James Mariner og Margaret Catherine Mariner. Han vokste opp i Autumn Street i Horwich. Her fullførte Paul skolegangen mens han spilte på midtbanen til det lokale fotballaget.

Han startet på utdannelsen for å bli maskiningeniør og 19 år gamle Mariner (1971) ble invitert på prøvespill i amatørklubben Chorley, som spilte i Northern Premier League, høyeste nivå utenfor. Han signerte straks kontrakt med laget fra Victory Park. Det var en hard liga med tøffe dueller og tøft fysisk spill. Uheldigvis brakk han benet i sin første sesong for klubben, men manageren hadde stor tro på han og sørget for at "The Magpies" opprettholdt kontrakten med Mariner. Manageren ville satse på han som angriper. Posisjonsbyttet var en utløsende faktor for Paul og utviklingen skjøt i været. Målene rant inn i høyt tempo. Han spilte med en klassisk feilvendt engelsk spiss, som banet vei for at Paul kunne løpe inn i bakrom på pasningene hans. Chorley skulle bety mye for han.

Plymouth; Det var Verdi Godwin, badevakt på Southport Beach og deltidsspeider hos Plymouth Argyle som oppdaget ham i 1973. Mariner ble anbefalt daværende manager Tony Waiters. Paul reiste på prøvespill og manageren ble straks klar over at de hadde funnet et unikt talent. De ble enige med Chorley, som ikke ville stå i veien for utviklingen til deres stjerne.

Argyle spilte en del oppvisningskamper i Cornwall ved sesongavslutningen i 73. I første kamp mot Penzance kom Mariner inn som innbytter og de som var tilstede fikk være vitne til at Argyle hadde gjort et scoop. Han var fra da fast inventar i Plymouths angrep. Han spilte så bra at Waiters ofte valgte å bytte han ut. livredd for at Paul skulle score for mye, da det ville gjøre at speidere fra andre klubber ville dukke opp i hopetall. Waiters visste at de hadde Mariner på lånt tid, men ønsket å beholde han så lenge som mulig.

Mariner hadde et meget godt samarbeid med skotten Billy Rafferty, som sa at det var enkelt å forstå hvor Paul var til enhver tid, ettersom stemmen hans hadde kraft som en tåkelur. Duoen var med 47 mål drivkraften bak opprykket til Division Two (Championship) i 74/75-sesongen.

Ipswich; I oktober 1976 kom Bobby Robson's Ipswich på banen, og Mariner forlot Plymouth for å spille for et av de mest talentfulle mannskapene på høyeste nivå. Her skulle han erstatte landslagsspilleren David Johnson som ble solgt til Liverpool og danne en slagkraftig duo med Trevor Whymark, som hadde vært klubbens toppscorer de to foregående sesongene og beholdt tittelen i 76/77-sesongen. Begge fikk sine debuter på det engelske landslaget året etter. Whymark ble kneskadet og da forsøkte Robson å finne en løsning internt, ettersom klubben ikke hadde økonomi til å hente inn en erstatting. Det var duket for 4-4-3, med Eric Gates og Clive Woods på vingene. Mot slutten av sesongen presset Alan Brazil på. Kjøpet av nederlenderne Arnold Mühren og Frans Thijssen i 78 og 79 gjorde livet enklere for Mariner og de andre i løperrekken. Stallen var komplett, vant UEFA-cupen i 80/81, men uttellingen ble ikke helt som fortjent. England; Av hans tretten mål på 35 landskamper var mange høyt hedret av lagkameratene. De inkluderte et av Englands viktigste mål de siste 40 årene. Etter at de ikke hadde kvalifisert til VM på mer enn et tiår, var det hans mål mot Ungarn som sendte Ron Greenwoods lag til 82-VM i

Spania. I åpningskampen mot Frankrike, beseglet han en 3-1-seier da England klarte bragden å bli eliminert uten å tape og kun slippe inn ett mål. Mariner tangerte Jimmy Greaves rekord med scoringer i seks kamper på rad for England. Hans siste landskamp var mot Romania i mai 1985. I Ipswich etablerte Mariner et nært forhold til skotten John Wark. Han sier Mariner var en utrolig fotballspiller.

«Han kom inn i klubben og gjorde stor forskjell umiddelbart. Han kunne holde på ballen lenge og han kunne score mål. Han var en tøffing som tok alle duellene for oss. Han gjorde Ipswich til et bedre fotballag - og hjalp meg til å bli en bedre spiller.

Wark husker feiringen etter FA-cup seieren hvor rommet deres bugnet av mennesker og gutta bestilte champagne og annen drikk i høyt tempo til festen som varte til langt ut i morgentimene. Da de senere sto i resepsjonen og skulle sjekke ut fra hotellet ble de presentert for en heftig regning for romservice, så stor at de ikke hadde mulighet til å dekke den. Ipswich sin eksentriske styreformann John Cobbold sto like ved, trådte fram, betalte regningen mens han sa "Well done lads. This must have been one hell of a party!" Mariner og Wark forlot i 1984 Ipswich til fordel for henholdsvis Arsenal og Liverpool, etter at begge ba om lønnsøkning og ikke fikk det.

Han var enorm på banen, en stor leder av angrepslinjen, absolutt en du foretrakk å ha i laget ditt. Alle husker ham mest for hans personlighet og hans tilstedeværelse i garderoben og privat. Terry Butcher: Mariner var en uunnværlig komponent for laget som vant FA-cupen og UEFA-cupen under Bobby Robson. Fantatisk spiller og lagkamerat å ha på min side. En gammeldags midtspiss som ville ha hatt fremgang i det moderne spillet, en blanding av Kane, van Basten og van Nistelrooy.

Hard, modig, skarp, men fremfor alt lagspiller. England hadde gode spisser i Keegan, Francis og Woodcock, men Paul var en som ville vinne ballen i luften også. Han var ikke høyest, men kunne hoppe som en unglaks, og var mye sterkere enn de andre spissene. Tidspunktet for hans bortgang er spesielt gripende. Vi burde vunnet EM for å hedre hans minne. Russell Osman minnes Paul som «en fantastisk lagkamerat, en flott person, og festens midtpunkt. George Burley sier at han var en fantastisk spiller, som hadde en flott karriere med Ipswich, England og de andre klubbene han spilte for. Alan Brazil minnes Mariner som «en av de store Ipswich-spillerne og et topp, topp tvers igjennom godt menneske.

Allan Hunter beskriver Mariner som en flott gutt. De hadde snakket sammen en stund før Mariners bortgang, men det kom fortsatt som et ganske sjokk at han nå var borte. Arsenal; Don Howe hentet Mariner til Arsenal for £150.000 i februar 1984. Tilværelsen her startet bra og sesongen 83/84 endte han opp med sju mål på 15 kamper. Han har senere sagt at han ble overrasket over hvor godt spillerne i Arsenal ble behandlet. I Ipswich stoppet bussen på en veikro for at spillerne skulle kunne kjøpe seg te eller mat. I Arsenal var det to servitører som serverte mat og drikke på hvite duker ombord i spillerbussen. "Ingenting kan gjenskape lagånden vi hadde i Ipswich, det var det som gjorde oss så solide".

Mariners allsidighet kom også til sin rett hos Arsenal. Han vikarierte på stopperplass da David O'Leary var skadet og han spilte gode kamper på midtbanen. Mariner mistet plassen sin i Arsenal angrep på grunn av skader. Sommeren 1986 lot manager George Graham Mariner gå gratis til Portsmouth etter bare 70 kamper. Portsmouth; Alan Ball hentet Mariner til Portsmouth. Ball hadde vært dyktig på overgangsmarkedet, og hadde hentet Swain, O'Callaghan, Hilaire, Kennedy og Quinn.

Laget havnet på andre plass i Division Two, med Mariner og Quinn på topp. Opprykket gjorde at Mariner brant seg fast i minnet til supportene på Fratton Park. Han spilte to sesonger i Pompey og fikk med seg 56 kamper/ ni scoringer. Mariner var blitt 35 og følte at kroppen ikke lengre holdt tritt med kravene som stilles til en profesjonell fotballspiller. Dette var slutten på karrieren. Restless legs; Etter exiten fra Fratton Park fikk Mariner jobb som markedssjef i Colchester, men sa opp jobben etter kort tid for å bli spillende trener for australske Wollongong City. Etter kort tid reiste han til USA hvor han spilte tre sesonger for

Albany Capitals. Han fikk til et lite intermesso for klubben Naxxar Lions på Malta. Han jobbet også som spilleragent for First Artist Management, med blant andre Maradona som klient. Etter en ny sesong hos Albany Capitals satte han endelig strek for sin aktive karriere med en sesong for San Francisco Bay Blackhawks i 1993.

Mariner jobbet som fotballekspert for BBC Radio Lancashire i deres Non-League Hour på fredagskveldene. Han var en periode ansatt ved Bolton School i hjembyen, og jobbet kvelder og helger som kampanalytiker for BBCs lokalradio. Han var trener for spissene til Preston North End og konsulent for Coerver Coaching, hvor han underviste i de nederlandske metodene som Bobby Robson introduserte ham for i Ipswich. Mariner returnerte til USA som ungdomstrener hos S.C. Del Sol i Phoenix, Arizona og ble fulltidstrener på seniornivå ved Harvard University. Deretter var han assistentmanager for Major League-laget New England Revolution fra 2004 til 2009. Management Career; Mariner returnerte til Home Park i 2009, først som hovedtrener under manager Paul Sturrock.

Han tok ansvaret selv da Pilgrims slet mot nedrykk fra Championship og Sturrock fikk Parkinsons. Mariner klarte ikke berge plassen og hans tidligere lagkamerat for England, Peter Reid, ble manager, men ble værende som hovedtrener før han forlot klubben mot slutten av 2010, kort tid før klubben ble satt under administrasjon. Mariner opprettholdt helttestatusen blant fansen.

Paul og Ian Gillian; Butcher sier at når de store Heavyrock-kanonen pumpet desibelene sine utover East Anglia, var Mariner alltid på plass. Han introduserte Butcher for Heavy Metal, og skaffet alltid billetter og backstage-pass til konsertene. I 1985 ble Paul invitert på gjenforeningskonserten til Deep Purple. Med seg tok han kompisen Butcher og Osman. Før konserten ble de invitert på whisky i turnebussen til bandet. Når bandet var klare for å entre scenen, tuslet spillerne inn i lokalet og fant noen ledige seter. Shaka Hislop: «Paul var den beste av samtlige jeg jobbet med. Hans prestasjoner innenfor fotballen påvirket ikke privatpersonen Paul.» Frank Leboeuf husker første gangen han traff Mariner i ESPN's studio, med ærefrykt og gåsehud av forventningene da han skjønte at Mariner skulle delta i panelet hans. Mariner var hans idol, Ipswich var en stor klubb og

representerte en annen æra i fotballen enn han selv. Leboeuf husker at han spilte FA-cup kamp for Chelsea mot Ipswich, og det eneste han klarte å tenke på var Mariner. Craig Burley, nevøen til George; «Jeg visste jo at dette kom til å skje og følte meg forberedt. Men jeg opplevde det likevel svært emosjonelt å høre at jeg hadde mistet min gode venn og kollega Mariner.» Jürgen Klinsmann; I Paul har vi mistet et meget spesielt og unikt godt menneske. En kjær venn, fantastisk fotballspiller, stor manager, fantastisk fotballekspert på TV, mest av alt en utrolig person og godt medmenneske.» Tony Cascarino; «Paul var en komplett spiller. Han ledet linja og var veldig sterk i lufta. I hans tid var de fleste midtspisser dominerende i luftrommet, men ikke mange av dem var like begavet med bena. Han kunne sette opp andre, ved å bruke bevegelsene deres.»

Rock On, Paul Mariner

► AV: VIDAR A. FREDRIKSEN

Sesongoppdatering fortsetter

LUTON TOWN (Thomas Møller)

Vi er veldig fornøyd. Å kvalifisere oss til playoff for siste plass i Premier League med divisjonens nest laveste budsjett er en behagelig tilfredsstillende og et bevis på hvor sunn driften er. Premier League er et velfundamentert delmål. Vi kom nærmere enn planlagt sist sesong.

Bra at hele spillerstallen ble involvert, deriblant seks keepere og fem kapteiner, dårlig at vi ikke scoret på sjansene i Playoff-semifinalen borte mot Huddersfield.

Vi forventer at det ikke brukes mye penger, at vi rekrutterer spillere med sunne og reflekterte menneskelige kvaliteter, at vi overbeviser ambisiøse spillere med mål om egenutvikling som er motivert for å forbedre klubbens lag til å bli med på reisen og bidra. Ønskeliste? Det er spillere som klubbledelsen velger å tilby kontrakt! Målet for den kommende sesongen er det samme som de siste sesongene, ytterligere framgang. Vi har klart 60 plasser i ligahierarkiet på ti år, etter tre opprykk og med forbedring i ni av ti sesonger. Etter sjetteplassen sist er det konkrete målet minst femteplass kommende sesong.

MACCLESFIELD (Terje Thorsdalen)

Vi har veldig mye å være fornøyd med. Ny klubb etter at den gamle gikk konkurs, ny eier/ledelse som samarbeider med fansen, ombygd stadion, et tilskuertall som gikk fra cirka 1500 på slutten av den gamle klubbens tid på fjerdenivå til over 4500 i år på niende nivå. Vant ligaen suverent og rykket opp.

Vanskelig å si siden klubbene på dette nivå bytter spillere konstant. Macc har beholdt stammen fra i fjor (sånn det ser ut nå) og ved å legge om til trening på dagtid vil man nok også få inn endel nye spillere.

Målet må være førsteplass og nytt opprykk.

MANCHESTER CITY (Tor Sønsteby, leder)

Strålende fornøyde. PL er det største man kan

vinne for en Manchester City-supportere. Når laget i tillegg tar alle cupturneringer på alvor og har spillerstall til å kjempe om alle titler er vi så privilegerte som supportere av dette laget. Carabao Cup-tapet mot West Ham, var vel nedturen etter fire trofeer på rad. Nå vant vi PL med tre mål på fem sluttminutter i siste hjemmekamp. Rett før hadde Real Madrid scoret to ganger på kort tid mot slutten av andre kamp i semifinalen i CL. Det var en nedtur, men det er fantastisk å ha et lag som kommer så langt med offensiv fotball.

Vi håper at vårt ungdomsakademi fortsetter å produsere gode spillere, som enten kan komme inn på Citys lag, som Cole Palmer eller Foden eller få karriere i andre klubber som igjen skaper penger i City-kassen. Det er ikke plass til alle de gode talentene lenger i City, slik nivået er blitt. Vi har fått Haaland. Hvis Pep og Citys lag fortsetter der de slapp så er det godt nok tror jeg.

Jeg håper vi fortsetter å spille underholdende fotball og være med å kjempe om serier i alle fire turneringer. Eierne og Pep vil gjerne vinne CL, men det er ikke så nøye for den eldre garde av Citys fans som har PL som mål. Respekt for alle lag som til slutt er bedre enn oss, så lenge man spiller positiv fotball.

MANCHESTER UNITED (Dag Langerød, sjefredaktør)

Vi er forbannet. Vi ble nummer to forrige sesong, kjøpte Sancho, Varane og Ronaldo og ble på spektakulært vis likevel veldig mye dårligere. Spillerne gadd ikke, det ble internt bråk og managerne og trenerteamet klarte aldri å få kontroll. Det var den verste sesongen i moderne United-historie, ikke minst når vi tar med forventningene i vurderingen.

Ideelt sett, to sentrale midtbanespillere, én spiss, en høyreback og en midtstopper. Frenkie de Jong, Christopher Nkunku og Jurriën Timber er tre av navnene på ønskelista. Det trengs mye. Lommeboka er heller ikke toppet. Spillergruppa var råtten, og det må bygges på nytt. Flere forsvinner, og flere må inn for å endre gruppedynamikken.

Topp 4 er minimum, tilbake i Champions League. Viktig for alt vi driver med. Hvis vi i tillegg ser nok

drypp av at Erik ten Hag får til "Ten Hag-ball" i United så tror jeg mange vil kunne leve med det. De færreste tror at alt det som har vært dårlig i United snur på bare noen uker eller måneder.

NEWCASTLE UNITED (Anders Mork Limmestad)

Veldig fornøyd med årets sesong, med måten Eddie Howe kom inn og forvandlet laget, og at Steve Bruce forlot skuta. Mange påstår vi beholdt plassen kun på grunn av pengene som ble brukt i januar, men vi så tidlig påvirkningen Howe hadde på laget. Fikk plutselig mye mer ut av spillerne som var i klubben enn hva hans forgjenger gjorde. Denne sesongen ga oss en god plattform å bygge på, mot videre mål.

Forventer at det kommer noen solide forsterkninger. Venstre midtstopper, venstreback og spiss der det brenner mest. Botman er kommet, Ake, Renan Lodi og Calvert-Lewin er aktuelle. Spissen Hugo Ektike og keeper Nick Pope er også klar.

Målet er å kjempe seg inn blant topp åtte, samtidig som man prøver å avansere videre i de innledende rundene i cupene. Vi bør være med å kjempe om Europa-spill denne sesongen, men det er veldig hard kamp om de plassene.

NOTTINGHAM FOREST (Jens Orderdalen)

Sesongen 2021/22 startet på verst mulig vis. Forventningene var ikke all verden før sesongen heller, etter sju kamper sto vi med lusne ett poeng. Chris Hughton dager var talte og vi fikk inn nok en ny manager/Head Coach. Mange var tvilende, men Steve Cooper endret mentaliteten i laget og seirene kom på rekke og rad. Fra å frykte nedrykk gikk det ikke lang tid før vi begynte å se oppover tabellen og drømme om playoff, noe som ville være en stor. Optimismen blomstret og etter nyttår har City Ground vært fullsatt i de fleste kamper og vi spilte festfotball. Vi var nær direkte opprykk, men det ble playoff-finale med rundt 40 nordmenn til stede.

Laget må forsterkes. Flere av våre sentrale spillere var denne sesongen lånespillere. Djed Spence (Middlesbrough) og James Garner (Manchester United) har vært gode. Det samme har spissen Keinan Davis på lån fra Aston Villa. Vi har en del

egenutviklede spillere vi håper å få med oss videre, da spesielt Brennan Johnson som av fansen i Skandinavia ble kåret til årets spiller. Vi trenger minst en solid signering i hvert ledd og ha en fornuftig rekrutteringspolitikk og satse på unge spillere med utviklingspotensiale ispedd et par gamle ringeveer. Viktige spillere med PL-erfaring som er i klubben er Jack Colback og Steve Cook.

Målet for neste sesong er, ikke bare å overleve, men å etablere oss i Premier League. Vi må bygge laget for den vanskelige andresesongen og årene som kommer. Jeg tipper et sted mellom 12 og 15.

QUEENS PARK RANGERS (Kåre Svang)

Hadde spørsmålet blitt stilt til QPR-supportere i januar ville svaret vært et rungende ja! Laget var på et tidspunkt innom direkte opprykksplass, noe som før sesongstart for de fleste ble sett på som uopnåelig. Derimot var det mange som mente at laget kunne klare en topp 6-plassering, altså innenfor Playoff-rekkevidde. QPR var til tider gode før jul, men samtidig var det også noe "stang inn" i forhold til poengscore. Vi håpet å få inn det lille ekstra i transfervinduet som ville sikre klubben direkte opprykk eller i det minste Playoff-plass. Litt shopping ble det, men aldri det som en håpet på. Parallelt med stengt transfervindu kom det enkelte skader på nøkkelspillere og laget raste sammen som et korthus fra februar og frem til sesongslutt. Det som hadde vært en sprudlende flott gjeng var knapt til å kjenne igjen utover vinter og vår. Slitne kropper uten samme glød som tidligere. Det endte med en ellevtteplass, svakeste plassering laget hadde gjennom hele sesongen. Årsakene er kombinasjonen av formsvikt på sentrale spillere, dårlig transfervindu, uenighet mellom manager og sportsdirektør om ansvar for spillerlogistikk og skader på sentrale spillere. Skuffende, men å være med å kjempe om noe så viktig så lenge i en sesong var det mange som var fornøyd med.

QPR har små midler til å gjøre de store innkjøpene som kan være avgjørende. Klubben er avhengig av å lykkes med "hulle to- og tre-signeringer", samt at en får gode låneavtaler med PL-klubber. Forventningene til transfervinduet er lave, men det er lov å håpe på gode og viktige signeringer for det. Klubben trenger aller mest en midtstopper og spiss

som begge har kvalitet, tøffhet og styrke.

QPRs mål for kommende sesong vil definitivt være Playoff-plass. Delmål er å komme blant de ti beste, men å kjempe om Playoff hadde vært spennende også kommende sesong. Da får vi håpe det holder litt lenger enn til januar måned. Jeg tipper QPR kommer på sjetteplass når siste kamp er spilt.

PLYMOUTH ARGYLE *(Ole Kevin Rodberg)*

Alt i alt fornøyd, men skuffende at Playoff-plassen røyk i siste runde etter 0-5 mot MK Dons. Høstsesongen var fin frem til manager Ryan Lowe takket ja til en ledig managerstilling i Preston. Etter dette ble det en liten formdupp, men Steven Schumacher som nå var forfremmet fra sin assistentrolle fikk etter hvert fart på sakene. Argyle hadde en kjempes sesong, men dessverre ble det et par poengtap i avgjørende kamper helt på slutten i en tropp som var noe tynnere enn konkurrentens tropp. Et annet høydepunkt var å holde Chelsea til uavgjort på Stamford Bridge til fulltid i FA-cupen, hvor Chelsea vant i ekstraomgangene.

Det viktigste er at vi beholder de beste spillerne, som keeper Michael Cooper, som har vært linket til Aston Villa og Norwich, og toppscorer Ryan Hardie. Det beste hadde vært med en større bredde i troppen, slik at vi kan holde prestasjonene oppe hele sesongen.

Jeg håper og tror det blir PlayOff.

PORTSMOUTH *(Joakim Ellingsen)*

Fansen er misfornøyd. I perioder var det bra, men det var noen måneder med elendige prestasjoner og resultater. Tiendeplass er ikke godt nok. Keeperspillet var bra (Bazunu er klasse på dette nivået) og defensiven OK. Men selv om George Hirst avsluttet sesongen bra, var det for svakt offensivt. De som skulle være nøkkelspillere offensivt leverte ikke og laget fungerte i perioder for svakt offensivt.

Manageren bør gis et budsjett som gjør Pompey

konkurransedyktige. Det har ikke vært tilfelle de siste sesongene. Å bli utkonkurrert på lønn av klubber som Portsmouth skal være på høyde med, og vel så det, gjør supporterne frustrerte. Vi trenger forsterkninger i alle posisjoner. Det drømmes om å hente Matt Ritchie hjem igjen, men det blir nok dessverre med drømmen selv om han selv har vært klar på at han vil avslutte karrieren hjemme i Portsmouth.

Opprykk, sier de fleste supporterne. Playoff er tonen fra klubben, fjerde- til åttendeplass er sannsynlig.

SCARBOROUGH ATHLETIC *(Are Guttelvik)*

Vi vant Playoff-finalen og rykket opp til National League North. For oss betyr det mye at mange fra spillerstallen fornyer kontraktene sine, men vi ønsker oss også litt nytt blod. Blant annet en keeper.

Håpet er vel først og fremst å holde oss i denne ligaen, og så får vi se hvor langt det rekker.

STOKE CITY *(Pål Sjetne)*

Vi er ikke fornøyde. Klubben hadde playoff som mål, men endte på 14. plass. Vi greide oss bra fram mot jul men så sa det stopp. Forsvarskjempen Harry Souttar fikk en alvorlig skade før jul og det var nok en vesentlig årsak til at tapene kom. Ingen klubber i Championship ledet så mange kamper, men likevel tapte. Bra at mange unge fikk prøve seg og greide seg bra. Vi fikk endelig en toppscorer (Jacob Brown 15) med litt mer enn åtte-ni mål. Det dårlige var at vi falt sammen helt etter jul. Det svingte fra det bedre til det veldig dårlige. Vi tapte masse poeng mot de svakestelagene mens vi greide oss bra mot de gode.

På slutten av sesongen valgte eierne til Stoke, familien Coates BET 365, å slette halvannen milliard kroner i gjeld. Det betyr av vi igjen kan være litt mer aktiv på transfermarkedet enn de siste årene hvor vi stort sett har måttet prøve å kvitte oss med alt for godt betalte spillere. Vi håper at klubben kan begynne å bygge opp en bra stall av unge spillere med ambisjoner om opprykk. Vi

forventer forsterkninger i alle ledd, aller mest en spiss med over 20 mål. Vi vil nok igjen benytte muligheten til å låne unge spillere fra PL-klubber som trenger å spille kamper.

Målet til klubb og supportere er Playoff. De lagene som rykket ned vil være favoritter til opprykk men vi bør ha mulighet til å være med helt der oppe. Jeg tipper vi tar tredjeplassen og rykker opp på Wembley.

SUNDERLAND *(Stein-Håkon Nes)*

Sunderland rykket opp og da er vi fornøyd.

Kjernen i laget er bra nok til å gjøre det godt i Championship. De tre keeperne er jevne, men to av tre er på utgående kontrakt. Vi trenger en ny høyreback, en midtstopper bedre enn i dag. Og et par nye angrepsspillere.

Opprykk må være målet. Klubben har det største tilskuersnittet i EFL og bedre enn halvparten av Premier League-lagene.

TOTTENHAM HOTSPUR *(Magne Mellem Enoksen)*

Vi gikk halve sommeren i fjor uten manager, mens Harry Kane flørtet med Manchester City. Sånn sett var forventningene lave før sesongstart, og etter en god start, gikk det bratt nedover med Nuno Espirito Santo. Man vil jo ikke være en klubb som sparker manageren etter 17 kamper, men det var tydelig at noe måtte gjøres. Når Antonio Conte klarer å få laget til å fungere såpass bra at vi scorer mange mål og drar i land en fjerdeplass – i tillegg foran nesa på naboen – er det all grunn til å være fornøyd med hvordan det endte.

Med Kulusevski og Bentancour som særs vellykkede signeringer i vinter har forventningene steget etter en del dårlige kjøp i årene før. Vi har allerede fått på plass forsterkninger i Ivan Perisic og Yves Bissouma, begge riktignok i posisjoner vi er greit forspent fra før, men de kan fort heve både elleveren og troppen likevel. Den viktigste posisjonen å styrke nå, er høyre vingback. I tillegg bør vi få på plass en venstrebeint stopper, selv om Ben Davies tok store steg som venstre midtstopper

denne våren. En mer kreativ type på sentral midtbane hadde også vært fint, i tillegg til en god backup til Kane. Det er jo en lite takknemlig jobb, men den er kanskje mer fristende hvis man finner en spiller som kan spille kant også.

Jeg tror Conte klarer å bygge videre på det han har startet, og da bør vi være nærmere toppen enn sist, selv om det neppe er mulig å tette luka til Manchester City og Liverpool. Det bør holde til topp fire igjen. Så håper jeg at Contes vinneskalle klarer å drive laget fram til et trofé, mest sannsynlig i en av cupene.

WYCOMBE WANDERERS *(Amund Haaland Aano)*

Etter å ha rykket ned fra Championship i fjor var det et håp om å rykke rett opp igjen. Gjennom sesongen var det varierende kvalitet, men viljen til å jobbe sammen var der gjennom hele sesongen. Det er noe som settes pris på og som gir resultater i det lange løp! Akinfenwa sin siste sesong som fotballspiller ble heldigvis litt lenger enn normalt på grunn av playoff. Gøy å vinne playoff-semi, men dessverre ble Sunderland for tøff i Playoff-finalen. En stor opplevelse og en verdig avslutning på en solid sesong.

Heier du på Wycombe Wanderers er det ikke de store navn som blir mye omtalt i media du håper og tror skal signere. Her er det mindre kjente navn som manager Gareth Ainsworth på underlig vis finner frem til. Like viktig vil det være å få i boks kontraktsforlengelser på sentrale spillere. Sam Vokes har signert, men vi håper fortsatt Gape, Stewert, Jacobsen, Wing og Stockdale forlenger. Av nysigninger håper jeg vi får inn yngre krefter. Vi er nok et av de eldste lagene i ligasystemet med en gjennomsnittsalder på godt over 30 år på de fleste startoppstillinger i 2021/22.

Vi håper på opprykk! Det har vært målet fra flere hold i og rundt klubben. Jeg tror vi kommer på femteplass kommende sesong og kvalifiserer oss til Playoff.

HISTORIEN OM MONTSERRAT

► AV: OLE KEVIN RODBERG

I 1998 var det fotball-VM i Frankrike. Samme år var jeg ti og samlet på Panini-klistermerker. Samme året kunne også min far meddele at jeg hadde blitt amerikansk statsborger etter at han hadde vært på ambassaden i Oslo, og etternavnet mitt var ikke lengre norske Sigvartsen, men Rodberg. En amerikanisering av bygdenavnet Rødberg i Lindesnes Kommune, hvor min far vokste opp på gård. Dette ekstra statsborgerskapet ledet blant annet til en skolestil på en norsktentamen den påfølgende høsten, hvor jeg spilte for det Amerikanske landslaget og møtte Norge i VM-finalen 2006, som jeg avgjorde på overtid i en 6-5 thriller.

Spoler vi frem til 2006 i det virkelige liv. Innså jeg at det Amerikanske landslaget var utenfor rekkevidde, da jeg ikke en gang var fast inventar på Mandalskameratene junior 2. Men jeg hadde fortsatt ikke gitt opp håpet om å tre på meg landslagsdrakta. Jeg snudde heller FIFA-Rankingen opp ned. Her fant jeg land som Samoa, Guam, Aruba, Bhutan, Montserrat, Djibouti, Anguilla og de Amerikanske Jomfruøyene. Jeg sendte en mail til de fotballforbundene som var under amerikansk administrasjon, deriblant Guam, Amerikanske Samoa og de Amerikanske Jomfruøyene. Glenn fra det Jomfruøyske fotballforbundet var den eneste som svarte: «According to the rules you must be a resident for at least two years to play for our national team». Landslagsdrømmen ble lagt på hylla for godt. Nederlaget førte dog til at jeg følte mest tilhørighet til landet nederst på FIFA-rankingen, Montserrat.

Det mest kjente bidraget Montserrat har levert landslagsfotballen er nok låta Hot Hot Hot som ble en VM-sang i 1986 i Mexico, av Soca-Artisten Arrow fra den 16 kilometer lange øya i Karibien.

Øya ble «oppdaget» av Christopher Columbus i 1493 som førte til navnet Montserrat, «Det Taggete Fjellet» på Katalansk. To århundrer senere flyttet det flere irer hertil, som førte til kallenavnet «Emerald Isle», grunnet likheten øya hadde til det grønne landskapet i Irland, som også er representert i de grønne landslagsdraktene. På 1700-tallet, i likhet med flere av de karibiske øyene, bygde Engelskmennene sukker- og bomullsplantasjer hvor afrikanske slaver utførte arbeidet, frem til den britiske slavehandelen opphørte i 1834.

I nyere historie har vulkanutbruddet i 1995 vært av stor betydning. Øyas hovedstad, Plymouth, ble totalt ødelagt av utbruddet i vulkanen Soufrière Hills, og halve landets befolkning søkte tilflukt utenlands, mange av dem til England. Etter vulkanutbruddet i 1995 tok det fire år før de spilte sin neste landskamp som endte med tap mot de Britiske Jomfruøyene. I sin første VM-kvalik tapte de 1-6 over to kamper mot Den Dominikanske Republikk. Noe som førte dem nederst på FIFA-rankingen, og til en dyst kalt «The Other Final» 30. Juni 2002, på samme dag som Brasil vant 2-0 mot Tyskland i VM-finalen. I Den andre finalen møtte Montserrat laget som da lå nest nederst på FIFA-rankingen, Bhutan foran 15 000 tilskuere i Bhutans hovedstad, Thimphu. For de som er interesserte finner du en dokumentar om oppgjøret og de deltakende landene, som kan på YouTube i sin helhet, kalt: «The Other Final». Bhutan vant 4-0.

I 2004, overtok en ikke ukjent mann over manager-ansvaret for øylandet, Ruel Fox, etter en oppfordring fra hans mor som ankom England fra Montserrat i etterkrigstiden, som så mange andre. Fox sa i et intervju med The Athletic, at faren han møtte ved tollene på flyplassen, var

samme fyr han senere møtte på treningsfeltet og som også var kaptein for landslaget han nå skulle trene. Etter et par kamper på sidelinjen forstod nå 36-åringen, som egentlig hadde lagt opp to år tidligere at han selv kunne bidra på banen. Han scoret i et 4-5 tap mot Antigua, og måtte ut med skade i hans andre kamp mot St. Lucia. Det ble med dette bidraget både på og av banen fra Ruel, ettersom neste landskamp ble spilt fire år senere.

I 2018 skulle lykken snu. Det at Nations League ble opprettet, førte til flere landskamper for de små nasjonene. Samme år ansatte de også den tidligere skotske landslagsspilleren, William Donachie, som blant annet spilte over 300 kamper for Manchester City på 70-tallet. Han forsøkte å samle rekkene. Og rekrutterte spillere i England med røtter til Montserrat. Dessverre var Kieron Dyer, Michael Duberry og Titus Bramble noen år for gamle, men man fant flere spillere fra nivå 2 til nivå 9 i engelsk fotball: Jamie Allen i Halifax, Rohan Ince i Woking, Donervon Daniels i Walsall,

Adrian Clifton i Boreham Wood. Andre spiller i enda lavere divisjoner i klubber som: Cray Wanderers, Tonbridge Angels, Bamber Bridge, Dartford og Walton Casuals. Stjernespiller, toppscorer og kaptein, Lyle Taylor spiller til daglig i Birmingham i Championship. Kun en spiller holder til utenfor de britiske øyer: veterankeeper Corrin Brooks-Meade som spiller for kypriotiske Oroklini-Troulloi. Det må også nevnes at Alex Dyer som fikk 11 kamper for Lillestrøm, er fast inventar på landslaget, og innehar også landskamprekorden med 18 kamper. I dag spiller han på femte nivå i England for London-klubben Wealdstone FC.

Høsten 2018 spilte Montserrat en Nations League kamp mot El Salvador, som de tapte 2-1 på overtid. Da var det over tre år siden de sist hadde spilt en landskamp. Den gang tapte de i første runde i kvalifiseringen til CONCACAF sin VM-kvalifisering, 4-3 sammenlagt mot Curacao. Disse to kampene var forresten Patrick Kluivert sine debutkamper som trener for Curacao, hvor

hans mor er født. Etter et opphold på fem år med ymse jobber er Kluivert nå tilbake som manager for Curacao. Men tilbake til Montserrat. Rekrutteringen funket, og de neste 14 kampene vant de halvparten, spilte fire uavgjort og tapte kun to. De vant mot blant annet Belize og Dominikanske Republikk, hvor sistnevnte har 11 millioner innbyggere mot Montserrat snaue fem tusen. Men det endte bare med nesten denne gang. De havnet på andreplass i VM-kvalifikkgruppa bak El Salvador, hvor kun førsteplassen gikk videre. Og røyk dessverre ut på målforskjell mot Nicaragua i kvaliken til Gold Cup.

Men fremtiden ser lys ut for laget som har klatret til 178. plass på FIFA-rankingen, ettersom rekrutteringen fortsetter. Den 18 år gamle Lewis Duberry (slekting av Michael) som spiller for Shrewsbury, var med i troppen forrige landskamp. Og der kunne vi også finne Matty Willock som har tilbrakt syv år i akademiet til Manchester United. Foreldrene hans flyktet fra Montserrat etter vulkanutbruddet på 90-tallet. Om han får med seg broren Chris som spiller ving i QPR, og selvfølgelig Joe som spiller for Newcastle, så skal du ikke se bort fra at de er enda et skritt nærmere neste VM i USA i 2026. Et VM hvor jeg selv skulle ha avsluttet karrieren på hjemmebane.

ÅRETS MEDLEMSBLAD SESONGEN 2020/21

AV: HARALD UNHJEM OG RAY TØRNKVIST

Pandemien har gitt seg, og igjen har vi startet å reise og se på våre kjære klubber. Det å skrive medlemsblad har vært en stor utfordring de siste to sesongene, men samtidig som alle klubber har klart seg gjennom krisen med begrenset tilgang til stoff og kontakter, er det nå igjen liv og røre og på vei tilbake til normalen.

I sesongen 2021/22 var det veldig mange klubber som gjorde en imponerende innsats med å gi ut medlemsblader. For å trekke fram noen var Derby igjen blant de aller beste, og også Stoke har gitt ut blader av imponerende kvalitet. Liverpool sitt The Kopite var også helt på toppen, men denne sesongen skulle det bli United supportereren som er Manchester United supporterklubb sitt blad som stakk av med seieren i knivskarp konkurranse med Kopite.

Bladet som har Lars Morten Olsen som redaktør (se intervju), har gjort en kjempejobb for sine medlemmer denne sesongen. Bladet kommer ut seks ganger pr sesong og med 116 sider «spekket» med godt stoff som egentlig treffer alle alderstrinn. Her er historier om dagens situasjon godt blandet med portretter og intervjuer med spillere og managere fra mange ti år tilbake. Samtidig er det bilder av gamle kampsituasjoner der spillere vi nesten hadde glemt lyser mot oss i flotte fargefotos.

Utenom det rent redaksjonelle, tilbyr bladet også veldig god info om kjøp av reiser og billetter, samt et imponerende utvalg av supporterartikler til medlemmene. Klubben sender stadig med vedlegg som postere etc. som tillegg til bladet, og dette er noe som faller i smak hos det fleste United supportere. Totalt sett er det denne sesongen det beste bladet, og med god og gyldig grunn valgt til årets medlemsblad.

Vi tok en prat med redaktør Lars Morten Olsen både for å gratulere og høre litt om hva som

ligger bak arbeidet med å få tittelen Årets Medlemsblad. Det kan nevnes at Lars Morten har vært redaktør siden 2000.

Ja Lars Morten, Gratulere så mye - dette var fortjent

Først må jeg si tusen takk. Det er alltid en ære og få denne prisen selv om vi har store ressurser og mye tid på og få til et godt produkt.

Dere har jo et blad som med det meget gode innholdet også har et utseende som er veldig bra. Format og layout er veldig bra og det er lett å lese er vårt inntrykk.

Først og fremst har vi prøvd og forbedre oss redaksjonelt. Vi er flere skribenter. Som du

nevner om historikk har vi lagt oss på en linje der vi treffer alle alderstrinn. De siste årene har dette fungert meget bra, og også den yngre generasjon supportere får også kjennskap til hva som skjedde for mange år siden. Dette viser oppbyggingen av klubben som fra og ha kanskje vært den beste i Europa er i en bølgedal nå. Viktig at vi treffer alle og på alle punkter.

Det som også kan nevnes er det visuelle. Vi har en proff som designer bladet og har fått mye skryt for dette. Vi vil alltid prøve og forbedre oss. Vi har mange artikler som vi jobber mye med for å få til, og det jo heller ikke like lett i dag med intervjuer med spillere og managere.

Før kunne du treffe dem på en pub, mens i dag får du kanskje ti minutter og må ha godkjente

spørsmål på forhånd. Vi i United Supportereren har fått til to intervjuer med spillere og en manager denne sesongen noe vi er veldig fornøyd med. Samtidig må jeg skryte litt av intervjuet vi hadde denne sesongen med Tony Whelan. Det var eksklusivt og meget bra. Alt i alt er vi fornøyd, og vi jobber hele tiden hardt for å gi våre medlemmer det beste medlemsbladet.

Igjenn på vegne av alle i Manchester United Supporterklubb: Tusen takk for prisen for Årets medlemsblad. Den henger høyt hos oss.

ÅRETS PRIS AV: KARL YNGVAR ØVENSEN FOR NETT OG SOSIALE MEDIER

Liverpool FC Supporters Club Norway (LFCSCN) er vinner av Supporterunionen for britisk fotballs (SBFs) pris for beste nettsider og bruk av sosiale medier i sesongen 2021/2022. SBFs jury har fulgt medlemsklubbenes hjemmesider og aktivitet på sosiale medier som Facebook, Instagram og Twitter gjennom den foregående sesongen. Dermed er LFCSCN den første klubben i SBFs historie som har vunnet denne prisen for beste hjemmeside og sosiale medier hele tre ganger.

En liste på seks kandidater blei i semifinalen kuttet ned til tre kandidater, der det i det avgjørende oppgjøret stod mellom Venner av Portsmouth FC, Manchester United Supporters Club Scandinavia og Liverpool FC Supporters Club Norway. Pompey Norge har, størrelsen på klubben tatt i betraktning, en imponerende aktivitet over både sin hjemmeside og sin Facebook-side. Fjorårets vinner, Manchester United Supporters Club Scandinavia, fulgte det samme sporet i siste sesong, men blei altså på målstreken forbigått av Liverpool FC Supporters Club Norway, som også kan vise til en imponerende høy aktivitet og kvalitet. LFCSCN formidler nyheter om klubben i høyt tempo, der herrenes førstelag naturligvis står i fokus. Trofeet for årets pris blir utdelt på årsmøtet i SBF i begynnelsen av november 2022. LFCSCN hadde den 31. mai 2022 hele 48506 betalende medlemmer, og det gjør Liverpool Norway til den største supporterklubben i Norge.

Daglig leder for LFCSCN, Tore Hansen, mottok nyheten om prisen med glede. Hansen blei ansatt på fulltid i LFCSCN i 2001, og siden 2005 har han vært daglig leder for Liverpools virksomhet i Norge. I dag leder han en supporterklubb med seks heltidsansatte, tre til fire deltidsansatte og et helt korps med frivillige som bidrar i de ulike delene av supporterklubbens virksomhet. Tre personer går i en turnus og jobber på Liverpool.no 24/7.

- Vi har en redaktør som jobber dagtid og styrer den redaksjonelle produksjonen, én ansatt som er

bosatt i Liverpool, og som gjør aktuelle intervjuer og saker fra Merseyside – og videre har jeg ansvar for alt det andre, forteller Tore Hansen, som daglig jobber fra sitt hjemmekontor i Farsund, men reiser til Oslo og andre steder, hvis det er nødvendig. Han forteller at noe av det positive som kom ut av den lange perioden med covid-19-restriksjoner, er digitale møter, som passer ham utmerket. LFCSCN har ikke noe hovedkontor, verken i Oslo eller andre steder, og alle medarbeiderne jobber fra sine hjemmekontorer. - Når det gjelder suvenirer og reiser, har vi satt det bort til samarbeidspartnere, slik at vi slipper å bemanne opp den biten.

- Hva vil du si kjennetegner LFCSCN som supporterklubb? Jeg håper at vi oppleves som rause, både overfor 10-åringen som skriver og spør om plakater, familier som står i en livskrise med sykdom og annet tragisk, ja, egentlig alle som vi har mulighet til å utgjøre en forskjell for i hverdagen. Fotball er

så mye mer enn den blankpolerte Premier League-fasaden, og vi har både gitt mye penger av egen lomme og samlet inn midler via medlemmene der det er påkrevd (Ukraina, NRK TV-aksjonen, Foodbanks osv.), understreker Tore Hansen.

- Hva er de største utfordringene med å drive en så stor supporterklubb som LFCSCN?
- Det dreier seg kanskje om litt forskjellige områder. Vi som følger en av verdens største klubber, er heldige som får se hver eneste kamp på TV. Samtidig ser vi jo at den moderne fotballen, på toppnivå i hvert fall, gjør tilgang til spillere og manager nesten umulig. Der misunner vi de litt mindre klubbene, slik at vi må være kreative i den journalistiske tilnærmingen. Når det gjelder selve foreningsdriften, så er det i store perioder 24/7 – for mye av produksjonen og jobben rundt følger fotballkampene. Samtidig vil jeg understreke at det er et privilegium å ha en heltidsjobb rundt favorittklubben. Jeg føler virkelig at jeg har verdens beste jobb, sier Tore Hansen takknemlig. Han påpeker at all jobb med sosiale medier og journalistisk med Liverpool.no og medlemsmagasinet The Kopite gjøres av egne medarbeidere, og

de mottar bare ekstern hjelp i forbindelse med serverdrift og publiseringsverktøy. - Vi er heldige som har dyktige og motiverte medarbeidere på flere områder. I tillegg har vi folk som bidrar på spesielle områder i bladet, til moderering på Internett, og for eksempel som reiseledere.

- Hvilke planer har LFCSCN framover?
- Vi må ha hårete mål for å komme videre og utvikle oss ytterligere. Vi var 1% av Norges befolkning rett før pandemien, og først og fremst jobber vi for å komme tilbake dit. Samtidig gjelder det jo å utvikle medlemstilbudet slik at flest mulig føler at medlemskapet har en verdi, svarer daglig leder Hansen.
- Til slutt lurer vi på hva som ligger daglig leder Hansen særlig på hjertet?
- Vi har hatt spesialturer for barn og kvinner i flere år – og dette har vært utrolig morsomt og spennende å være med på å utvikle. Gleden og spenningen for de som skal på kamp for første gang, må vi som har reist noen år, aldri glemme! Fotballens kraft er stor både for unge og gamle, avslutter Tore Hansen, LFCSCNs daglige leder.

Juryen for SBFs pris består av **Karl Yngvar Øvensen**(Hibernian) og **Finn Morten Steen**(Derby County).

Official Supporters Club Norway Login

RB Leipzig 0-5
ons. 27. jul 20:00 RB Salzburg (B)
lør. 30. jul 18:00 Manchester City (H)
søn. 31. jul 20:30 RC Strasbourg (H)
lør. 6. aug 13:30 Fulham (B)
man. 15. aug 21:00 Crystal Palace (H)
man. 22. aug 21:00 Manchester United (B)
25. aug CL gruppetrekning

Charlotte Clarke lånes ut til West Bromwich Albion Women
Sami Hyypiä er klar for Liverpoolfestivalen på Gjøvik
Kun ett av 20 Premier League-lag har ikke handlet i sommer
- Utfordringen i pre-season er alltid å finne den rette

Meld deg inn i supporterklubben!

Charlotte Clarke lånes ut til West Bromwich Albion Women

LIVEBLOGG

WHISKY & ØL:

VI HAR BYENS BREDESTE UTVALG AV WHISKY OG BYENS BESTE ØLUTVALG!

Dr. Jekyll's Pub

BILJARD:

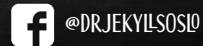
SBFS BILJARD TILBUD! SPILL BILJARD FOR KUN 2 KR PER MINUTT! (VANLIG PRIS ER 3KR PER MINUTT). BRUK KODEN: SFBILJARD

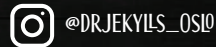
FOTBALL:

VI VISER DET SOM ER VERDT Å SE AV CHAMPIONS LEAGUE, EUROPA LEAGUE, PREMIER LEAGUE.

FØLG OSS PÅ:

@DRJEKYLLSOSLO

@DRJEKYLLS_OSLO

Klingenberg gata 4, 0161 Oslo, Norway - Telefon: 468 28 860 - E-post: jekylls@resthon.no - www.jekylls.no

PÅ THE SCOTSMAN STÅR TIDEN ALDRI STILLE!

Tidlig som sent, hverdag som helg, byr vi opp til fotball, quiz, live musikk og moro!

PÅ SCOTSMAN ELSKER VI FOTBALL

og hver uke viser vi internasjonale, nasjonale kamper og Premier League.

FOTBALL-VM 2022

Vi er Englands stamsted under fotball VM!

@thescotsmanoslo

@thescotsman_oslo

THE SCOTSMAN

Herlig pubmat på menyen

Book nå:
scotsman.no/
booking/

BOOK NÅ:
GRONLANDBOULE.NO/BOOKING/

VÅR OPPFORDRINGEN ER ENKEL;

SPILL BOULE, SOSIALISER, OG SPIS SKIKKELIG GOD MAT.

LEGG TIL NORGES STØRSTE INNENDØRS SANDKASSE OG DU HAR TIDENS KNUTEPUNKT.

BRUK KODEN:
SFBBOULE

SBFS BOULE-TILBUD!

Spill boule for kun 200,- per banel!
(Vanlig pris er 250kr per bane)

FØLG OSS:

@GRONLANDBOULEBAR

@GRONLANDBOULEBAR

GRONLANDBOULE.NO / GRØNLANDSLEIRET 27, 0190 OSLO TEL: +47 907 16 527 E-POST: GRONLANDBOULE@RESTHON.NO

Velkommen til ditt nye 2400m² samlingssted midt i hjerte av Lørenskog!

Bowling, karaoke, store tv-skjermer, biljard, shuffleboard og mer - vi er en ny leke- og boltreplass for voksne.

@livogroretriaden

@livogrore_triaden

livogroretriaden@resthon.no / Tel: 90289044
& Gamleveien 88, 1476 Rasta

SBFS
spilltilbud!
Få 20% av bowling
med koden
SFBOWL

2

SUPPORTERCUPEN 2022: TRE STRAKE FOR IPSWICH

Endelig, etter tre års ufrivillig ventetid på grunn av den verdensomspennende koronapandemien, var Supportercupen tilbake. Dette hadde vi virkelig gledet oss til! Og etter fem fine år på Nordre Åsen (2015-2019), var vi tilbake på Snarøya og Hundsund kunstgress, hvor turneringen også fant sted i årene 2011-2014. Været var strålende uten at det var altfor varmt, så alt lå til rette for at den 30. utgaven av Supportercupen skulle bli vellykket. Og hvem var det som til slutt ville stikke av med det gjeve Supportercup-trofeet? Ville Ipswich gjøre som Liverpool gjorde det i årene 2015-2017, nemlig å vinne sin tredje strake turnering, eller var det andre klubber som ville gjøre seg gjeldende og ha et ord med i laget?

Staben bestod i år av Anders Christensen, Ray Tørnkvist, Finn Morten Steen, Harald Unhjem og Karl Yngvar Øvensen fra styret i SBF. Gamle travere som Øyvind Bråten (leder for sekretariatet), Arnfinn Danielsen (speaktjenesten) og Geir Andersen

(dommeransvarlig) var som vanlig også på plass, så mye var ved det gamle og vante også etter tre års pause. Som seg hør og bør var også Asker Røde Kors på plass i tilfelle behovet for medisinsk ekspertise skulle melde seg. Etter turneringen kunne de melde om de i løpet av dagen hadde hatt ca 30 personer inne til behandling, men heldigvis ingen veldige alvorlige.

Mange idrettslag har slitt med stort frafall etter pandemien, og vi var spente på hvilken betydning dette ville få for Supportercupen, men selv om det ble en liten nedgang i antall påmeldte lag (Fra 36 lag i 2019 til 27 i år), var det hyggelig å kunne konstatere at interessen for SBFs flaggskip fortsatt er stor. Totalt var det altså 27 lag med, fordelt på 22 ulike supporterklubber, og av disse var det Tottenham, Chelsea, Ipswich, Arsenal og Leeds som stilte med to lag hver i turneringen. Av spesielt inviterte gjester var nok en gang tidligere Leeds-spiller Ben Parker med for å hjelpe de

hvitkledde og for å kaste glans over arrangementet, og i tillegg hadde Stoke invitert to ansatte fra klubbens akademi.

De første kampene gikk av stabelen kl 9 om morgenen da Leeds og de regjerende mestrene Ipswich gikk seirende ut av sine dueller mot henholdsvis Wolverhampton og Nottingham. Det er i det hele tatt imponerende hvordan en forholdsvis liten klubb som Ipswich greier å markere seg år etter år, og ut ifra det vi så tidlig i turneringen skulle de nok bli å regne med denne gangen også. Fasit innledningsvis for The Tractor Boys var tre seire og 18-1 i målforskjell. Imponerende! Andre lag som markerte seg positivt i gruppespillet var Bolton, Chelsea 2, Derby og ikke minst Liverpool, som med 16-2 i målforskjell på tre kamper virkelig så ut som sterk utfordrer til tittelen. Da cupspillet tok til utpå ettermiddagen, tetnet det til, og man kunne bevitne mange spennende og jevnspilte oppgjør. Kanskje noe overraskende fikk vi en liten reprise av FA-cupfinalen fra 1988 da Wimbledon sto for en skikkelig skrell da de slo Liverpool ut av turneringen med 1-0 i åttedelsfinalen, riktignok uten Lawrie Sanchez og John Aldridge i hovedrollene. I kvartfinalen gikk Bolton, Wimbledon, Arsenal 2 og Ipswich seirende ut av sine oppgjør. I semifinalene fikk vi se to jevnspilte oppgjør, som begge måtte avgjøres på straffer. Arsenal 2 slo til slutt Bolton 5-4 på straffer etter å ha spilt 2-2 i en meget spennende kamp. I den andre semifinalen dominerte Ipswich spillemessig mot Wimbledon, men The Crazy Gang forsvarte seg godt og sto imot alt som kom. Dermed endte det målløst, men på straffer var det Ipswich som var best og gikk videre til finalen med 3-1.

I finalen skulle Ipswich forsøke å vinne sin tredje strake Supportercup, men Arsenal 2 ville gjøre alt som sto i deres makt for å sørge for at bøtta kom hjem til Nord-London for første gang siden 2011. Et Ipswich-lag som hadde stammen fra 2018 og 2019 intakt, med tidligere Rosenborg-spiller Ronny Støbbakk og Andreas Mulelid Kvam fortsatt blant grunnpilarene i laget, i tillegg til at flere av de som var veldig unge for tre år siden hadde blitt litt eldre og litt mer erfarne, skulle vise seg å bli hakket for sterke for The Gunners. Finalen ble en målrik

affære, og til slutt vant Ipswich med solide 4-2 etter scoringer av Andreas Mulelid Kvam (2), Sigurd Støbbakk og Hogne Almås. Man of the match, kåret av SBFs utsendte, var imidlertid Truls Brændvang, som imponerte som tilrettelegger og med sin enorme løpskapasitet og spilleforståelse. Alt i alt var det ingen tvil om at det var det beste laget som vant turneringen, og lagleder Ole Bernt Krogstad og resten av Ipswich-gjengen kunne ta seg en velfortjent fest lørdag kveld. Det skal bli spennende å se hvor lenge traktorgutta vil greie å beholde hegemoniet. Vi gleder oss allerede til neste år!

1

SUPPORTERCUPEN 2022: RESULTATER

Pulje A:

Tottenham 2 – Bolton 0-3
 Crystal Palace – Fulham 0-4
 Tottenham 2 – Crystal Palace 2-2
 Fulham – Bolton 0-2
 Tottenham 2 – Fulham 2-4
 Bolton – Crystal Palace 1-1

Pulje C:

Chelsea 2 – Liverpool 2 2-0 (walkover)
 QPR – Southampton 0-1
 Chelsea 2 – QPR 7-0
 Southampton – Liverpool 2 2-0 (walkover)
 Chelsea 2 – Southampton 3-2
 Liverpool 2 – QPR 0-2 (walkover)

Pulje E:

Ipswich 2 – Newcastle 0-2
 Wimbledon – Derby 1-2
 Ipswich 2 – Derby 0-4
 Wimbledon – Newcastle 1-0
 Derby – Newcastle 4-0
 Ipswich 2 – Newcastle 0-7

Pulje G:

Arsenal 2 – Stoke 4-2
 Cheltenham – Arsenal 2 0-6
 Swansea – Stoke 2-4
 Arsenal 2 – Swansea 7-0
 Swansea – Cheltenham 0-3
 Stoke – Cheltenham 0-0

Pulje B:

Manchester United – West Ham 1-3
 Manchester City – Chelsea 0-1
 West Ham – Manchester City 2-3
 Manchester United – Chelsea 1-0
 West Ham – Chelsea 0-3
 Manchester United – Manchester City 1-3

Pulje D:

Arsenal – Leeds 0-2
 Tottenham – Liverpool 0-5
 Arsenal – Tottenham 1-6
 Liverpool – Leeds 6-0
 Arsenal – Liverpool 1-5
 Leeds – Tottenham 2-4

Pulje F:

Leeds 2 – Wolverhampton 2-0
 Nottingham – Ipswich 0-3
 Leeds 2 – Ipswich 0-8
 Wolverhampton – Nottingham 2-3
 Leeds 2 – Nottingham 1-0
 Ipswich – Wolverhampton 6-0

Åttedelsfinaler:

Bolton – Manchester City 1-1 (7-6)
 Chelsea – Southampton 0-2
 Chelsea 2 – Tottenham 0-1
 Liverpool – Wimbledon 0-1
 Derby – Leeds 2 4-0
 Ipswich – Stoke 4-3
 Arsenal 2 – Fulham 2-0 (walkover)
 Leeds – Cheltenham 2-0 (walkover)

Kvartfinaler:

Bolton – Tottenham 2-1
 Southampton – Wimbledon 0-2
 Derby – Arsenal 2 0-2
 Ipswich – Leeds 7-3

Semifinaler:

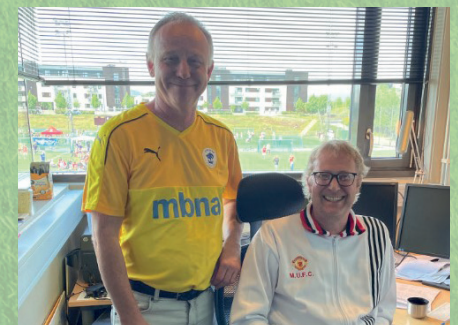
Bolton – Arsenal 2 2-2 (4-5)
 Wimbledon – Ipswich 0-0 (1-3)

Bronsefinale:

Bolton – Wimbledon 0-0 (6-5)

Finale:

Arsenal 2 – Ipswich 2-4

MARATONTABELLEN 1991 - 2022

Klubb:	Sp	V	U	T	Mål	P
1 Liverpool	140	81	24	36	305 - 144	267
2 Leeds United	142	81	21	40	304 - 155	264
3 Arsenal	136	78	30	28	298 - 153	264
4 Exeter City	109	70	18	21	238 - 87	228
5 Tottenham Hotspur	124	69	19	36	260 - 171	226
6 Celtic	112	61	33	18	249 - 95	216
7 Manchester City	126	60	29	37	244 - 161	209
8 Wolverhampton Wanderers	126	57	25	44	254 - 173	196
9 Manchester United	124	58	20	46	273 - 163	194
10 Nottingham Forest	113	56	26	32	229 - 153	194
11 Queens Park Rangers	120	55	26	39	246 - 160	191
12 Derby County	103	47	13	44	192 - 173	154
13 Ipswich Town	104	45	1	49	200 - 226	136
14 Blackburn Rovers	71	42	9	20	168 - 76	135
15 Burnley	93	39	16	38	178 - 155	133
16 Milton Keynes Dons	65	34	18	13	109 - 56	120
17 Birmingham City	75	33	16	26	125 - 119	115
18 Stoke City	86	31	22	33	122 - 120	115
19 Everton	82	36	6	40	109 - 121	114
20 Chelsea	81	31	14	36	136 - 115	107
21 Bolton Wanderers	66	28	16	22	106 - 82	100
22 West Ham United	98	26	17	55	125 - 242	95
23 Scarborough	53	24	18	11	120 - 69	90
24 Newcastle United	77	27	11	39	122 - 139	92
25 West Bromwich Albion	60	23	10	27	96 - 119	79
26 Macclesfield Town	60	23	7	30	95 - 121	76
27 AFC Wimbledon	45	21	11	13	68 - 55	74
28 Aston Villa	60	19	17	24	80 - 129	74
29 Crystal Palace	88	19	16	53	95 - 217	73
30 Southampton	60	21	9	30	89 - 103	72
31 Luton Town	44	17	11	16	70 - 70	62
32 Cheltenham Town	50	13	13	24	47 - 68	52
33 Barnet	41	15	6	20	89 - 86	51
34 Norwich City	55	13	7	35	59 - 209	46
35 Leicester City	29	13	4	12	64 - 70	43
36 Fulham	39	13	4	22	58 - 86	43
37 Portsmouth	29	10	6	13	42 - 54	36
38 Woking	25	11	2	12	42 - 42	35
39 Accrington Stanley	10	9	1	0	39 - 11	28
40 Torquay United	24	8	1	15	40 - 69	25
41 Hull City	22	6	5	11	35 - 53	23
42 Middlesbrough	21	6	3	12	44 - 52	21
43 Sheffield Wednesday	22	5	5	12	26 - 42	20
44 Swansea City	10	5	2	3	11 - 14	17
45 Charlton Athletic	11	4	3	4	19 - 14	15
46 Rushden & Diamonds	15	2	3	10	14 - 35	9
47 Wycombe Wanderers	4	2	1	1	11 - 6	7
48 Tranmere Rovers	6	2	1	3	10 - 14	7
49 Stockport County	12	2	1	9	11 - 28	7
50 AFC Bournemouth	16	1	4	11	17 - 44	7
51 Dagenham & Redbridge	7	2	0	5	9 - 11	6
52 Cheltenham Town	4	1	1	2	3 - 8	4
53 Sunderland	15	0	4	11	12 - 45	4
54 Kidderminster Harriers	3	1	0	2	5 - 12	3
55 Millwall	5	1	0	4	4 - 20	3
56 Brentford	9	1	0	8	1 - 17	3
57 Wigan Athletic	12	0	3	9	3 - 31	3
58 Scunthorpe United	10	1	0	9	6 - 49	3
59 Coventry City	9	0	2	7	1 - 27	2
60 Rochdale	3	0	1	2	1 - 8	1
61 Leyton Orient	2	0	0	2	0 - 4	0
62 Cardiff City	3	0	0	3	0 - 11	0
63 Aldershot Town	3	0	0	3	0 - 18	0
Øvrige*	692	206	125	371	852 - 1480	743
3779	1503	692	1587	6271 - 6562	5201	

*Arsenal 2, Barnet/Cambridge United, Blackburn Rovers 2, Celtic 2, Chelsea 2 og 3, Everton 2, Ipswich Town 2 og 3, Keith FC (TV2), Leeds United 2, Liverpool 2. Lokalt lag Mjøndalen, Lokalt lag Strømsgodset, Macclesfield Town 2, Manchester City 2, Manchester United 2 og 3, Nottingham Forest 2 og 3, Queens Park Rangers 2, Tottenham Hotspur 2, 3 og 4 og Woking 2